DE ZIEL VAN NONKEL EMIEL

BLIJSPEL IN VIER TAFERELEN

Fons VINCK

KORTE INHOUD

Willy is totaal de kluts kwijt als zijn twee etalagepoppen hem plots aanspreken.

Het zijn de dolende zielen van Emiel en diens zuster Eveline die een jaar geleden aan hun einde kwamen na een bankoverval.

Dronken als ze waren, botsten ze met de wagen tegen café "De Welkom" en overleefden de klap niet. De buit van drie miljoen werd nooit teruggevonden.

Tot het geld is teruggebracht, blijven ze rusteloos rondwaren in de ruimte. Willy krijgt de opdracht vanuit het hiernamaals om de klus te klaren.

Hij moet echter Ronny, zijn toekomstige schoonzoon, inschakelen maar die is verre van snugger.

Brigitte, zijn vriendin, krijgt ook al bezoek uit de ruimte, maar daar is een heel verhaal over.

De andere figuren sturen alles nog meer in de war.

Enfin, het wordt een hele onderneming, vol chaotische toestanden.

Aangeboden aan groepen die houden van dolle, uit de hand lopende toestanden.

Gezellig toch ?

Opgelet : Sommige karakters in dit stuk beantwoorden niet altijd aan de door de maatschappij voorgeschreven normen. Ik kan er ook niets aan doen dat er zo van die mensen bestaan die al eens anders zijn dan anderen. Trouwens, ik vind dat heerlijk.

PERSONAGES

WILLY	Hopeloos verstrooid, maar hij meent het zo goed.
LOUISE	Zijn vrouw, wil alles en iedereen organiseren.
ELS	Dochter, leuk ding, maar o zo naïef.
KOEN	Zoon, pestkop.
NORA	Zus van Louise, zoekt kontakt met het hiernamaals.
RONNY	Vriendje van Els, zeker niet van de slimste.
JOHNNY	Zijn jongere broer, verwend joch met een grote bek.

STEMMEN UIT DE RUIMTE : EMIEL (Pop 1)
EVELINE (Pop 2)
BANKROVER (pas overleden)
(liefst komen de stemmen via een zendertje uit de poppen zelf, zoniet uit de ruimte)
(het bijkomend gefluit is als van iemand die 2-maal op de vingers fluit)

BRIGITTE	Sekretaresse van het naaiatelier (is in dit verhaal eigenlijk tegen haar zin)

Het dekor is vrij eenvoudig. We bevinden ons in de slordige huiskamer van een doorsnee Vlaams gezin.
Rechts vooraan leidt een deur naar het portaal dat uitgeeft op de straat. Erachter staan twee etalagepoppen goed zichtbaar voor het publiek.
Links een deur die naar de keuken leidt, daarachter trap of deur naar de slaapkamer.
In de fond is een raam met uitzicht op de tuin.
Verder een tafel bezaaid met allerlei rommel en prutserijen en een sofa eveneens onder de kranten, kledingstukken en materiaal voor Willy, enfin, één grote, ordeloze troep.

WILLY (kruipt op handen en knieën tussen de etalagepoppen met bril op voorhoofd - is op zoek naar bril - tussen de twee etalagepoppen) Maar enfin, daarstraks stond hij nog op je neus. Je zal natuurlijk beweren dat ik gek ben. (tot pop) Hou je maar koest, je hoeft mij niks te vertellen. Enfin. Els - Eeels !

ELS (vanuit de keuken) Ja.

WILLY Heb je nu ooit. Els. Zeg, hoor jij niet misschien ?

ELS (op) Pa, hou toch eens op met dat gebrul. Straks komt Ronny en ik moet nog van alles doen.

WILLY Ronny, Ronny, wie is dat nu weer ?

ELS Pa, alsjeblieft, Ronny is mijn nieuwe vriend. Hij komt voor het eerst op bezoek. Jij vergeet ook alles als het je niet uitkomt.

WILLY Goed, goed, we zullen jouw Ronny met de nodige ambiance ontvangen. Liedje zingen, en zo. Zie ginds komt de Ronny ... .

ELS Pa, hou op. (roept naar achter) Ma, hij is weer bezig.

LOUISE (off) Laat me gerust, ik ben aan 't roken.

WILLY Sorry ... (geen reaktie - roept harder) sorryyy.

LOUISE (off) Ja - jaaa.

ELS Pa, wil je nu zeggen wat er zo dringend is ? Ik moet me nog maquilleren.

WILLY Ja, ja, straks kan je nog genoeg aan sport doen. Help me eerst mijn bril zoeken.

ELS Dat is dan de vierde - nee - de vijfde keer vandaag. (zit bij hem)

WILLY Wat ?

ELS — Dat jij je bril zoekt (roept) en hij staat op je voorhoofd.

(de bril valt op Willy's neus - hij zit nog op knieën - botst van het schrikken tegen etalagepop 1 - die valt naar beneden maar Els kan ze nog opvangen - ze zitten nu beiden met etalagepop 1in armen)

WILLY — (tot pop) Och kindje, heb je je pijn gedaan ?

LOUISE — (op met sigaar - dooft die in de loop van het gesprek - zij ziet er slordig uit - minirok, enz. - bekijkt de situatie - ze zetten pop 1 recht) Soms vraag ik me af of ik wel ooit nog een normaal gezin zal krijgen. Els, moet jij niet voortmaken in plaats van hier te zitten spelen met die onnozele poppen ?

ELS — (krabbelt razend recht) Kijk, daar krijg ik nu de rietepetie van. (af - knalt deur dicht)

LOUISE — (tot Willy die pop recht zet) Je mag je dochter eens tot de orde roepen. Haar taalgebruik laat te wensen over. Rietepetie. Hou je vast, ik ga je voorbereiden op je volgende schok.

WILLY — Schok ?

LOUISE — Ga zitten anders val je om - Nora komt zo dadelijk. (Willy wil snel weg via voordeur) Hier blijven. (hij stopt) Zitten. (hij zit) Je wist al 2 weken dat mijn zus zou komen, alleen niet wanneer.

WILLY — Je zus ? Heb jij een zus ?

LOUISE — Ja en jij al twintig jaar een schoonzus mocht je 't soms vergeten zijn. Ze kan de dood van haar man niet verwerken en komt hier een week of twee logeren.

WILLY — God, en ik slaap nu al zo slecht.

LOUISE — Vind jij jezelf zo grappig ? Mijn zus heeft hulp en begrip nodig sinds haar man vorig jaar is ... heu ... overleden.

WILLY — Ach, die fameuze overval. Ja, ja ... . Hoe is hij weer aan zijn eind gekomen ? Met een fles whisky of cognac ? Ik vergeet het altijd.

LOUISE — Nee jongen, dat ben je niet vergeten. Zoiets zal mijn Willy niet vergeten, denk ik. Zeker niet als het op zo'n manier gebeurd is en vooral niet als het om mijn familie gaat.

WILLY — Hoe ging dat nu weer ? Samen met zijn zus pleegde hij een overval op een bank. Ze roofden drie miljoen en verstopten het geld. Daarna gingen ze in de stad de grote Jan uithangen, trakteerden de hele tent en vertelden - zo zat als een kalf - alle details. Hoe ze

het gedaan hadden ... .

LOUISE — Ja, ja, alleen vertelden ze er niet bij waar ze het geld verstopt hadden en de rest van het verhaal heb je nu ook al honderd keer verteld. Zelfs aan je buurman, de commissaris van politie, maar toen was je zelf ook al niet nuchter meer.

WILLY — Ja, maar 't is ook zo schitterend. Ze kropen ladderzat in de wagen en waarschijnlijk zag Emiel alleen maar whiskyglazen voor zijn ogen want - plets - tegen de muur van een cafe. Alle twee zo dood als een pier. En de naam ... (begint te gieren) de naam van dat ca ... van dat cafe ... (kan zich niet meer bedwingen) Cafe De Welkom. (brult)

LOUISE — Willy, ben je niet beschaamd ? Jij gevoelloze, ambetante worm die je bent. (kwaad) Egoïst.

WILLY — Wie ? Ik ? (moet nog bedaren) Nee, ik ben geen egoïst.
Weet er echt niemand waar ze dat geld verstopt hebben ?

LOUISE — Hou daar mee op.

WILLY — Ik mag haar wel, je zus Nora. Soms, als ze maar niet begint te kletsen over klopgeesten en zo. Dat mens hoort overal stemmen. Uit de ruimte notabene. En bij voorkeur 's nachts. Gezellige boel als er om vier uur 's morgens op je deur wordt gebonsd : "Ik had kontakt, ik had kontakt." Ik denk dat ze zichzelf voor een stekker houdt. Krimineel zeg.

LOUISE — Och ja, dat zijn dingen die je nu eens niet vergeet, hé. Die onthou je wel.

WILLY — Luister, dat geklets over geesten die verschijnen maakt me dol, weet je dat ? Boe hoe - hallo - ben ik in het hiernamaals nummer 14 - Hemelrijk ? Kan ik Emiel spreken, alsjeblieft ? 't Is zijn vrouw hier. Kan ze niet gewoon opbellen ?

(Els op - bekijkt het tafereel en gaat aan tafel zitten met make-up)

LOUISE — Ik zou daar best niet de spot mee drijven. Sinds de dood van Emiel heeft ze zich met resultaat gewijd aan de ocumenische wetenschappen.

(Willy schuift bril op voorhoofd)

ELS — Occulte wetenschappen, ma.

LOUISE — Onderbreek me niet. Trouwens, je tante is een spirituele.

ELS — Ja - spiritiste. Leer je dat dan nooit ?

LOUISE — In ieder geval, ze denkt dat ze ooit nog eens kontakt met hem zal hebben.

WILLY — Weeral dat kontakt. Begin jij nu ook te starten ? Brrrr - brrr.

LOUISE — Willy, lach daar niet mee. Er zijn reeds heel wat mensen die op haar beroep hebben gedaan. Ze werkt als me ... me

ELS — dium.

LOUISE — Of zoiets. Dank je, Els.

ELS — Graag gedaan.

WILLY — God, ik moet Brigitte nog bellen. We hebben een bestelling voor 100 voetbaltruitjes, te leveren in Anderlecht. Ik vraag me af waarom ze paars-wit moeten zijn.

ELS — Brigitte - is dat die vrouw wie al die rampen zijn overkomen ?

WILLY — Ja, ze doet het sekretariaat. Nu sukkelt ze nog met haar oog ook.

LOUISE — Het arme schaap. Waarom komt ze niet eens naar hier ?

WILLY — Och, maar ze kan nooit weg - drie kinderen - en ze is moeilijk op haar gang. Waar is mijn bril ?

ELS — Leg je handen op je hoofd.

WILLY — (bekijkt haar eerst verwonderd - dan denkt hij het te snappen)
Hé, hoe komt die daar. Enfin, ik ga eerst telefoneren.
(weg en onmiddellijk weer op) Naar - naar wie moest ik ... ?

(bel)

LOUISE — God, Nora.

(Els af)

WILLY — Och, nu weet ik het weer. Hallo, meneer de geest, 't is tijd om te verschijnen, uw fluitenier is daar.

LOUISE — Hou je mond jij, plaaggeest.

WILLY — Geest ? Waar ? Waar ?

LOUISE — Wees nu toch eens lief tegen haar - of doe dan tenminste alsof - je

weet hoe moeilijk ze het heeft.

WILLY — Zij ook al ? Goed, je zal versteld staan.

NORA — (op met Els) Wel, wel, Louise, hier ben ik dan, kind.
(omhelzing) En hoe is het met jou ? Goed ?

LOUISE — Goed, goed, en met jou ?

NORA — Och, ook goed. En met Els op school ? Ook goed ?

ELS — Goed, tante, en hoe is het met je reuma ?

NORA — Goed.

WILLY — (in alle toonaarden) Goed - goed - en met uw bloed ? Goed, en met het uwe ? Goed - toet - toet - goed.

LOUISE — (kwaad) Willy.

NORA — Ha, die Willy, en hoe is het met jou ?

WILLY — Goed, en met jou ?
(samen met Nora) Goed.
Ach, en hier hebben we ons lieve, kleine spiritistje. Hoe gaat het daarboven ? Ook goed ? Of moet ik zeggen : daaronder ?

(ze gaan nu zitten rond de tafel - Louise schenkt koffie - Willy met bril in hand)

NORA — Ach, Willy, jij bent onverbeterlijk. Maar ik zou maar niet teveel spotten met bovenaardse krachten.

WILLY — Dus toch boven. Dacht ik al.

NORA — Ik zou je verhalen kunnen vertellen die je haren ten berge doen rijzen.

WILLY — Daar kan ik inkomen. (roert met bril in koffie)

ELS — Pa, je bril.

WILLY — Waar heb je hem gevonden ? O ... sorry.

NORA — Heb jij al gehoord van Rosemary Brown ?

WILLY — Nee. Is die ook bij je clubje ?

ELS — Pa.

NORA — Rosemary Brown is een Amerikaanse die in haar dromen bezoek krijgt van grote, beroemde componisten die soms honderd jaar geleden gestorven zijn.

WILLY — Allemachtig, en leven die nog ?

NORA — List, Chopin, Beethoven dicteren haar de noten die zij moet spelen. Op die manier heeft zij reeds prachtige composities gemaakt. Zal ik eens zingen? Ik ken een lied van haar.

WILLY — Nee, nee, liever niet. (apart) De kippen leggen al zo slecht.

NORA — De wetenschap kan er geen verklaring voor vinden.

WILLY — Ik wel. Larie - quatsch.

LOUISE — (negeert hem) En komen die 's nachts zomaar binnenvallen ?

NORA — Louise, ze komen naast haar bed staan.

LOUISE — Van Beethoven kan ik mij dat zo voorstellen. Die viel altijd met de deur in huis. De onbeschofterik.

WILLY — Geloof jij dan die onzin ? Aan haar bed staan. Kom zeg.

LOUISE — Mijn zuster zal daar niet om liegen. Dat zit niet in onze familie.

NORA — Luister, Louise. Sommige overledenen die één of ander misdrijf gepleegd hebben tijdens hun leven, zullen nooit de eeuwige rust vinden. Hun zielen blijven ronddolen tot hun vergrijp is goedgemaakt.

WILLY — (gretig) En uw Emiel hangt daar dus ook ergens rond te vliegen.

NORA — Volgens de boeken en de paragnoste die ik heb geraadpleegd, zou Emiel ook zo'n geval zijn.

LOUISE — Vandaar uw kontakten.

NORA — En dat gefluit soms.

WILLY — Ha, 't zijn fluitende geesten. Emiel was misschien arbiter in zijn vorig leven.

LOUISE — Willy, zwijg.

ELS — O - O - ik krijg het er warm van. Kijk - kijk - mijn nagellak droogt niet. Anders duurt het maar vijf minuten.

WILLY — Emiel zal er eens op gefloten hebben.

NORA — En ik moet jullie nog wat vertellen.

WILLY — Och, komen er nog meer vliegende geesten ?

ELS — Pa, zwijg nu toch eens nu het interessant wordt.

WILLY — Ja, ja, want dat zijn leuke dingen voor de mensen. (recht - naar pop 1) Boe - hoe - geest, hoor je mij ? Hier ben ik. Waar ben jij ?

(lichtflits en gefluit)

POP 1 — Hier.

WILLY — Ha, ha, de grappenmaker. Hier, zegt hij. Ha, ha.

POP 1 — Onnozel manneke.

WILLY — (zijn lacht besterft - hij kijkt ontzet naar de pop - de anderen hebben blijkbaar niets gehoord) Help, hij preut - heu - heeft iets gezeud.

LOUISE — En wat zei die parastataal ?

NORA — Paragnost, een geleerde in de occulte wetenschappen. Ik zou een seance kunnen houden als ik verder mijn best doe.

ELS — Echt ? Hoe ? Och, vertel verder, tantetje, toe.

NORA — (fluistert) De geest van mijn Emiel zou zich uit zijn materie hebben losgemaakt en zwerft nu ergens rusteloos rond of verbergt zich in één of ander voorwerp.

WILLY — (nog steeds geschrokken naar de pop starend) Dat - dat ken noe toch niet.

NORA — Toch wel, Willy. Emiel zou nu op zoek zijn naar de eeuwige rust. Door de ... omstandigheden van zijn overlijden moet zijn ziel blijven rondzwerven in de ruimte tot hij zijn fout heeft goedgemaakt. In dit geval, het geld laten terugbezorgen.

WILLY — Een pop die kan preuten - ik woerd gek ?

POP 2 — Ik denk het.

NORA — Nu is het zo ...

WILLY (die het teveel wordt, stormt naar andere kant van tafel) Hulp - zij - hij deur - ze sprieken - ik heb het geheurd.

ELS Wat heb je ?

WILLY Ze hebben alletwo gepreut.

ELS Pa, moet je tante nu onderbreken, net nu het zo spannend wordt.

LOUISE Laat maar, kind, je ziet toch wel dat hij weer zijn bril niet kan vinden. Vertel verder, Nora, en let niet op hem.

NORA Waar was ik nu weer gebleven ? Och ja, ik ben via een medium te weten gekomen hoe hij de rust kan terugvinden.

WILLY Hij zit daar, Neura.

ELS Pa, hou nu op. Zeg verder, tante, hoe ? Wat gaat er gebeuren ? Och god, ik brand ...

WILLY Ik aak.

ELS Sst. Zeg het tante voor ik ontplof.

(Willy sluipt op knieën naar de poppen)

NORA Kijk, het zit zo. Emiel zal mij een teken geven tijdens een seance.

ELS En mogen wij daarbij zijn ?

NORA Misschien wel. Het moment wordt bepaald door Emiel. En degenen die mogen deelnemen zullen ook door hem worden geselekteerd.

ELS Ho - ik wil dat wel eens meemaken. Ik krijg er nu al kippevel van.

WILLY (tot poppen) Zieg nog eens iets.

NORA Wat valt er nog te zeggen ? Ik voel dat het moment nabij is. Daarom kwam ik naar hier. Ik wil niet dat jullie mij voor gek beschouwen.

ELS Maar natuurlijk niet, tante.

LOUISE Kom, Nora, moet je je niet wat verfrissen ?

WILLY Zeg eut. Veurreut.

LOUISE Jij zou gaan telefoneren.

WILLY — Telefeu ... naar wie.

LOUISE — Wat is er met jou aan de hand ?

ELS — Ma, dat is een verlamming - 't begin van een hartinfarct.

WILLY — Een hartinfoert ?

LOUISE — Willy, ga onmiddellijk naar je kamer en rust wat. Hij is waarschijnlijk oververmoeid. Vooruit. Ik bel de dokter.

WILLY — De doekter ? (wil wegstormen)

POP 1 — Ben je nu al weg ?

WILLY — Laat me met reust. (stuift weg)

ELS — Hoe verloopt zo'n seance, tante ?

NORA — Luister, je moet in een donkere ruimte gaan zitten rond een tafel waarop alleen een kaars brandt. Iedereen legt de handen op het tafelblad. Dan begint de concentratie. Na een lange inspanning gebeurt het dat het medium kontakt krijgt met de overledene. Het medium moet een sterke persoonlijkheid zijn, wil men met de geest van de overledene in gesprek komen. Tenzij die zelf kontakt wil opnemen. De geest van de overledene kan zich zelfs in een voorwerp bevinden.

LOUISE — Kom nu, Nora, ik krijg er rillingen van.

WILLY — (achter) Heulp.

LOUISE — Wat er met Willy tegenwoordig aan de hand is, weet ik niet. Soms betrap ik hem terwijl hij met zijn poppen staat te praten.

ELS — De zenuwen, ma, de zenuwen.

NORA — Echt ? Kind, wat ellendig voor je. Wacht, ik ga hem even opzoeken. Dat zal hem plezier doen. (af)

ELS — En of. (bel)
Och ma, Ronny. Ben je zenuwachtig ? O, en mijn nagellak is nog niet droog. (neemt Louise onhandig vast - stormt de kamer uit en terug op) Ma, wind je alsjeblief niet op. (af)

LOUISE — Ik, me opwinden ? Waarom zou ik ? Ik heb een man die vergeet wat hij gezegd heeft vòòr hij zijn zin afmaakt, een zuster die met geesten telefoneert, een dochter die dol wordt omdat haar vrijer voor de eerste keer aan huis komt en ... (ze stokt want Els is op met

Ronny, een jongeman met veel gel in zijn haar, een doodshoofd op leren vest, helm in de hand, leren broek, laarzen, oorbel, tatouage, kauwgom in de mond - een echte "Hells Angel") en ... er staan nog heerlijke verrassingen voor de deur.

RONNY — Hello dear. (grinnikt steeds) Hey, mams.

LOUISE — (neemt dezelfde nozemhouding aan als Ronny) Goeie ... hello, boy. (grinnikt vals en laat eveneens heup en schouder wiegen)

ELS — Ma, dit is Ronny. Ronny, dit is ma.

RONNY — Hi.

(Louise wil hand geven - Ronny ook maar trekt die dan snel terug - duim omhoog - lacht grinnikend - Els ook)

LOUISE — (zint op wraak) Ga zitten, boy.

RONNY — Thanks, love.

(net op het ogenblik dat hij wil zitten, trekt Louise de stoel onder hem weg zodat hij op de grond tuimelt)

LOUISE — Och - sorry, darling.

ELS — Ma, wat doe je ?

(ze helpen hem overeind)

RONNY — 't Is niet erg. Ik heb al andere dingen meegemaakt. Al eens voor iemand gestaan die een fietsketting in de hand heeft ?

ELS — (enorm geschrokken) Och Ronny - echt ?

LOUISE — Fiets kapot, zeker ? Els, haal wat kalmeringspillen voor je vader vòòr hij denkt dat hij koning Albert is. En breng er voor mij ook mee - nee - voor iedereen in dit huis.

ELS — Ma, moet dat nu ?

LOUISE — Ja. Hier is duizend frank. En easy, boy. (legt briefje op tafel) Kom Els, haast je wat. (af)

ELS — (roept) Ik ben hier de slavin van iedereen.

RONNY — O no - Els ... de slavin van mij en van mij alleen.

ELS — Och, Ronny, wat kan jij dat mooi zeggen. (pinkt een traan weg).

RONNY — Ik ben een dichter, maar ik zou er mij moeten mee bezighouden.

ELS — (met langgerekte zucht) Ronnyyy. (wil hem omhelzen als Willy binnenkomt met Nora)

WILLY — (op) Ha, meneer pasteur.

ELS — Pa, dit is Ronny. Ik heb je al veel over hem verteld.

WILLY — Ja ? Is hij van zijn peurd gevillen ? Hij ziet er balebberd uit. Goedendeug.

(handdruk)

RONNY — Jij ziet er anders ook niet zo fris uit. Problemen met de gal of zo ?

WILLY — Els, ik smeut hem eigenhoendig de daar uit.

ELS — Pa, alsjeblief.

NORA — Willy. Let maar niet op hem, commandant.

RONNY — Wat op je gemak hé, ouwe, al gehoord van Kung Fu ?

WILLY — Nee, mier je mag om het even wie meutbrangen, ik sla ze zo deur de deur deur, oelletwee. Kang en Feu.

(lach van Ronny)

ELS — God, hij wordt gek.

POP 1 — Dat wist ik al.

WILLY — Halp.

ELS — Pa, alsjeblief, hou op. Hij meent het niet zo.

WILLY — Als hij zijn ekskuses wil aanboden, ik zit in mijn kiemer. Zoniet mag hij de ploots en het wapen kazen. De dagen of revalvaar.

POP 2 — Dat wil ik zien.

WILLY — Hou je erbaten, joe.

RONNY — Ik sla niet op andermans kinderen, ouwe.

(Willy vliegt naar hem - Els weerhoudt hem)

WILLY — Ik ga me afrieageuren in ons zwaambed.

ELS — Pa, we hebben geen zwembad.

WILLY — Nee, maar dat weet die euzel not.

NORA — Kom jongen, kom mee. Ga wat rusten. Dag, luitenant. Sorry hoor. (beiden af)

ELS — Wacht even, Ronny, ik ga iets anders aantrekken voor op de motor. Maak het je gemakkelijk, ik ben zo terug. (maakt teken van verstandhouding en af)

RONNY — Puddingface. (op Willy doelend - ziet duizend frank liggen en steekt die in zak)

(lichtflits en gefluit)

POP 2 — (veelbetekenend en bestraffend geluid) Tss tsss tss.

(Ronny schrikt hevig - kijkt rond en legt voorzichtig duizend frank terug)

POP 1 — Doe je dat vaak ?

RONNY — (ontzet - staart naar de poppen) Wier ben je ? Spreuk oep.

ELS — (op - heeft iets anders aangetrokken) Komaan Ronny, daar gaan we.

RONNY — Els, er gebaren hier vraamde dingen in dit haas.

ELS — Ronny, lach niet met pa, 't is al erg genoeg zo. Komaan, eerst naar de club van de "zware jongens" en dan naar de apotheker. (neemt 1.000 frank)

RONNY — Zwiere jongens - apiteuker ?

(beiden af - motor start - scène is leeg - men hoort een geluid als een pijl die wordt afgevuurd - Nora op)

NORA — Willy - hij is mij ontglipt. (pauze waarin ze luistert) Wat - wat betekent dat ? (gaat aan tafel zitten) Kijk, mijn handen, ze trillen en ik krijg het zo warm. Ik voel me zo raar - zo licht.

POP 1 — Tiens, ik ook.

NORA — Emiel, ben jij daar ? (naar pop 1)

POP 1 — Nora, eindelijk.

NORA — Och, Emiel, ik heb zo lang op dit moment gewacht. En nu is het er - zo plots. (omhelst pop 1)

POP 1 — Ja, raar hé. Kom, Nora, laat dat.

POP 2 — Ja, alsjeblieft, doe niet zo onnozel.

NORA — Emiel ?

POP 1 — Ja.

NORA — Emiel, bedrieg je mij daarboven ook nog - nog altijd met die - is ze bij je ?

POP 1 — Nee, nee, Nora, dat is mijn zus Eveline - dat hoor je toch.

NORA — Och die - niet veel beter.

POP 2 — Hela, hela, begin weer niet, hé.

POP 1 — Nora, luister, Evelines ziel vindt net als de mijne geen rust tot onze fout ongedaan is gemaakt. Je weet dat de miljoenen van de bank nooit gevonden zijn.

NORA — En je gaat mij vertellen waar ze zitten ... (schrikt) hier, bij Willy in huis.

POP 1 — (lacht) Nee, zo eenvoudig ligt het niet.

POP 2 — Ze luistert weer niet, hé.

NORA — Emiel, ze zoekt weer ruzie.

POP 2 — Nee, sorry - sorry.

POP 1 — Sst. Kom, kom, rustig maar. Nora, wil je het nog horen of niet ?

NORA — Ja, natuurlijk.

POP 1 — Goed. Enkel wanneer het geld aan de bank is terugbezorgd, zal onze zwerftocht ophouden.

POP 2 — En zijn wij gezuiverd van de smet die op ons rust.

NORA — Maar wie moet dat gaan zoeken ? En waar ?

POP 1 — Luister, het geld bevindt zich bij meneer Tilbaut.

NORA — Wie is dat ?

POP 1 Direkteur van de bank.

NORA Die jullie overvallen hebben ?

POP 1 Juist. Die ken je dus. Je weet ook dat we in de stad ons sukses hebben gevierd.

NORA Dat hoef je mij niet te vertellen. Ze spreken er nog over. Emiel, hoe heb je mij dat kunnen aandoen ?

POP 2 Nu niet overdrijven, hé.

NORA Bemoei je er niet mee. Je was zelf zo zat als een Zwitser. Maar waar was het geld ?

POP 1 Dat zijn we eerst gaan ... verbergen ...

POP 2 En dan pas iets gaan ... nuttigen.

NORA Nuttigen ? Zuipen zeker. En dan dronken achter het stuur kruipen om op een stomme manier tegen de gevel van café "De Welkom" te pletsen. Jullie handtekening staat nog op de muur.

POP 2 Emiel, ze begint weer.

NORA Zwijgen jij.

POP 1 Stilte. Zo komen we er nooit uit. Nora, als je ons wil helpen, moet je goed luisteren.

NORA Ja, sorry, ik liet me even gaan. Zeg het maar.

POP 1 Welnu, slechts wanneer het geld terug is, komt voor ons de verlossing.

NORA Ja, maar je moet me nog vertellen waar het ligt en wie het moet gaan halen.

POP 1 Dat zal je op tijd en stond weten maar onze tijd is altijd beperkt. Maar we geven je een teken als we er weer zijn. Tot dan.

NORA Nee, Emiel, blijf nog wat.

POP 2 Onze tijd is om. We moeten weg.

NORA Emiel, luister niet naar haar. Wil je nog wat drinken ?

POP 1 (lacht) Nee, dat hebben we ginds niet meer nodig. Maar ze heeft

gelijk. We worden teruggeroepen.

(Willy op - ziet met verbazing het volgend tafereel)

NORA — Emiel, wacht, laat me je kussen. (kust pop 1)

POP 2 — Zeg, alsjeblief, doe niet belachelijk.

NORA — Moei je er niet mee. (dreigend voor pop 2 - Willy weet niet meer waar hij het heeft) Emiel, zeg me enkel nog wie het geld moet halen. Emiel ? Ik laat je niet los vòòr ik het weet. (omklemt pop 1) Zeg het me.

POP 1 — Die persoon is in je buurt.

NORA — (draait zich om en ziet Willy) Hij ? Hij toch niet ?

POP 1 — En je moet hem alles zeggen.

(lichtflits - fluitsignaal)

WILLY — 't Is niet waar zeker ? (staart verbouwereerd van Nora naar de poppen - praat nu weer normaal) Stoor ik ? Hé, ik praat weer normaal. (kijkt verbaasd naar Nora die hem met gemengde gevoelens aankijkt)

II

(Heel luide, moderne muziek. Koen, de negentienjarige zoon, danst op de tonen van een wilde rock. Bovendien hoort men buiten het geraas van een motor die even later stilvalt)

LOUISE (op - laaiend) Koen, verdekke, ben je helemaal zot geworden ? Ik word nog onnozel van die muziek. (zet af)

KOEN Ma, weet je wel wie daar speelde ?

LOUISE Je pa zal het in ieder geval niet zijn.

KOEN Je hebt zopas (... naam van bekende popgroep) de nek omgedraaid. Dat is zo goed als een muzikale moord.

LOUISE Had dit nog langer geduurd, zou ik inderdaad een moord begaan hebben, ja. Je zus is er.

KOEN Met haar vliegende Hollander.

LOUISE Hou je maar wat in of je krijgt een vliegende mep rond je oren.

KOEN Ma, hou ze aan de praat. (zoekt gejaagd CD's bij elkaar)

LOUISE Waarom ?

KOEN Dit zijn haar CD's - hou haar tegen.

ELS (op met Ronny) Ha, onze voetballer en rockster is thuis. Hé, dat zijn mijn CD's.

KOEN Ik ruim ze op, ze lagen in wanorde.

ELS Potverdekke, Koen, blijf met je poten van mijn gerief. 't is de laatste keer. Ik ben daar razend om. 't Is altijd hetzelfde.

LOUISE Waarom mag hij nu eens geen CD's van jou draaien ?

KOEN Ja, leg me dat eens uit. Zijn ze breekbaar misschien ?

ELS Ma, hij pikt ze van mijn kamer.

LOUISE Heb jij op haar kamer gezeten ?

KOEN Wel, ik hoorde daar zo'n vreemd geluid. Ik dacht dat het de kat was dus ging ik eens kijken en ik zag toevallig die CD's liggen.

ELS — Toevallig, dat zal wel. En die dingen die in mijn lade lagen ? Dat was ook toevallig zeker ?

KOEN — Dingen in je lade ?

ELS — Ja - dingen waar jij geen zaken in hebt - want die CD's lagen in een lade en die was dicht.

KOEN — Ha, ik slaapwandel.

LOUISE — Hou daar nu mee op. Alletwee.

ELS — (knikt naar Ronny) Dit is Ronny - mijn leuke broer, Koen.

KOEN — Ik ruik precies vis.

RONNY — (nog steeds Rambo-type, met ontblote borst - halsketting) Hello Keun - seurry.

KOEN — (kijkt naar Els) Is hij ... (maakt geluiden met mond dicht) een Zweed of zo ?

ELS — Hou je mond.

KOEN — (idem - wat zoveel betekent als : "dat doe ik toch ?")

LOUISE — Koen, 't is al goed.

(telefoon)

KOEN — (neemt af en praat met gesloten lippen - wat eigenlijk neerkomt op onverstaanbare geluiden) ... lo - reutemeteutemeleut.

LOUISE — (mept hem weg en neemt hoorn over) Hallo, ja. Ekskuseer. Dat was mijn zoon ... ja, hij is ... hij heeft ... ja ... nee ... hij komt net van de tandarts. (maakt beweging naar Koen : "zie je nu ?")

(Ronny en Els in zetel - willen wat flirten met elkaar maar met Koen in de buurt is dat onmogelijk. Koen wil hen zogezegd fotograferen maar Els wijst naar klok - Koen stuift verschrikt weg in keuken. Ondertussen flirten Els en Ronny er op los. Ronny strijkt daarbij steeds met kam door zijn vette haren)

LOUISE — Ja, hij is thuis. Ha, 't is Brigitte. Je moet hem dringend spreken ? Je mag ook naar hier komen, dan kunnen we eindelijk eens kennismaken. Hij heeft al zoveel over je verteld. Ja, kom maar. Goed, ik zal het hem zeggen. Tot straks (legt neer) Els, Brigitte komt naar hier.

(het haar van Els is verschrikkelijk in de war. Ronny heeft lippenstift op zijn gezicht. Els doet teken - hij wrijft het er gauw af)

ELS — Wie ?

LOUISE — Brigitte doet de administratie van het naaiatelier.

RONNY — Wèlk italier ?

LOUISE — Waar ze naaien.

RONNY — (grinnikt) Weer ze niëen ?

LOUISE — Els, waarom lacht die gek ?

RONNY — Jij hebt geen feuling voor jokes.

LOUISE — Els, zeg hem dat hij Vlaams praat als hij hier komt. Wat die Brigitte betreft, je vader heeft het al vaak over haar gehad.

ELS — Ja, ik weet het. (tot Ronny) die mevrouw met vier kinderen en met al die problemen

LOUISE — Je vader is een sociaal mens. Hij helpt iedereen uit de nood als het maar niet thuis is. Ik zal hem zeggen dat het mensje komt vanavond. (af)

(lichtflits en fluitsignaal)

RONNY — Je vader iedereen helpen ? (verbaasd) Iedereen helpen ? Helpen ?

ELS — Ja, maar laten we het nu over ons hebben. Je hebt je spraakvermogen terug, hé.

RONNY — (kijkt verschrikt naar poppen) Ja, thanks. (tot poppen)

ELS — Och, 't is niets. Jij was knap, Ron, toen je de race won met je moto. Je ging iedereen voorbij.

RONNY — Ja, Pieter probeerde te ... protesteren maar ... dat was zonder de waard gerekend. (is nu weer helemaal zichzelf)

ELS — En dan met die armstoot in 't café.

RONNY — (stoer) Ja, ik versloeg ze allemaal. (gesticulerend) Ze mogen allemaal komen.

ELS — Hoe doe je dat toch ? Laat mij eens proberen.

RONNY — Maar dat gaat toch niet ? Ik win altijd.

ELS — (neemt plaats met elleboog op de hoek van de tafel) Hé, Ronny, kom.

RONNY — Enfin, ik zal het je tonen.

ELS — Mij niet laten winnen, hoor.

RONNY — (zit eveneens - bovenarm tegen die van Els. Hun handen omklemmen mekaar) 't Is wat belachelijk, op één - twee - drie ligt je arm op de tafel.

POP 1 — Eerst zien.

(Ronny schrikt zo hevig dat Els zijn arm naar beneden drukt)

ELS — Hé, je verliest. Nee, Ron, je liet me winnen, hé. Nog eens. (plaatst reeds elleboog op tafel)

POP 2 — Ik zou mijn biezen pakken.

RONNY — Nee, ik moet weg - dringend.

KOEN — (op in trainingspak) Hey, Ron, rij jij me langs het voetbalplein. Ik ben anders te laat voor de training.

RONNY — Oké, boy.

LOUISE — Koen, waar ga je heen ?

KOEN — Training.

ELS — Ronny, je gaat weg ?

RONNY — Ik moet ... moet je broer ...

ELS — Dat moet je niet.

(de volgende replieken worden door elkaar geroepen)

KOEN — Komaan zeg, anders kom ik te laat. /
/
LOUISE — Je moet je vader nog helpen. /
/ synchroon
ELS — Ik ben razend als je me zo laat stikken. /
/
RONNY — Ik moet je broer wegbrengen. /

(met deze replieken zijn Ronny en Koen de deur uit)

ELS — Ach nee, dat vergeef ik hem nooit. (gaat mokkend in tijdschrift lezen)

LOUISE — Je vader krijgt wat.

WILLY — (op in alle staten) Dus ze komt naar hier ?

LOUISE — Ja, dat zei ik toch. Els, haal gauw nog wat nootjes en chips of pralines.

ELS — Ik haal niks - voor niemand - ik wil niemand meer zien. (af - smakt deur van kamer dicht)

LOUISE — Kinderen, een geschenk uit de hemel, zeggen ze. Wat ga je eraan doen ?

WILLY — Waaraan ?

LOUISE — Aan die dochter van je. Ze tiert, smijt met deuren en sluit zich op in haar kamer.

WILLY — Wie ?

LOUISE — Els - jouw en mijn dochter - die we indertijd gekregen hebben. Ik weet nog altijd niet hoe dat is kunnen gebeuren.

WILLY — Dan moet je eens met haar praten.

LOUISE — Dat doe jij maar. Nu direkt. (af en weer op) En zorg dat ze haar manieren houdt als die Brigitte hier is.

WILLY — Ja, maar die kàn hier niet komen.

LOUISE — Die is al onderweg met al haar problemen.

WILLY — Wat voor problemen ?

LOUISE — Weet ik veel. Jij hebt altijd beweerd dat ze naar jou kwam, dat ze je alles toevertrouwde, haar autoongeluk waardoor ze een oog kwijtraakte, ze heeft een lam been zodat ze soms ter plekke blijft staan, haar man heeft haar laten zitten met vier kinderen die ze alleen moest grootbrengen en op haar vijftigste is ze nog aangerand door een seksmaniak. Nu komt ze waarschijnlijk met nog grotere moeilijkheden af. Ik zet in de keuken alles klaar. Breng jij ondertussen je lieve dochter tot kalmte. (af)

WILLY — (naar telefoon - draait nummer) Enfin ... neem af - neem dan toch

af. (lichtflits en kort fluitsignaal)

POP 1 — Vergeet het maar.

WILLY — Ah - ah - nee.

NORA — (op) Ha, hier ben je. Ik moet je wat vertellen, Willy, 't is heel belangrijk.

WILLY — Zal wel - hij - hij.

NORA — Hij spreekt, ja, ik weet het.

WILLY — Je weet het ?

NORA — Natuurlijk. Ik weet er alles van. Kom, zet je aan tafel. Is de kust veilig ? Waar zijn de anderen ?

WILLY — Els zit op haar kamer te mokken en zal er het eerste uur niet afkomen want haar vliegenier is weg met Koen. Louise is in de keuken en heeft haar bezigheid om alles klaar te zetten en zich rot te ergeren aan alles.

POP 1 — Dat ziet er goed uit.

WILLY — Ik weet niet wat ik heb.

NORA — Sst - kalm - leg je handen op tafel.

WILLY — (doet het maar het is meer trommelen op tafel van de zenuwen) Ik denk dat ik de griep krijg. Ik hoor stemmen.

NORA — Ja, dat weet ik. Dat is normaal.

WILLY — Normaal ?

NORA — Ik zal het je uitleggen. Emiel - zorg dat hij kalm wordt.
(op slag liggen de handen van Willy stil)
Ziezo.
(het licht verzwakt - enkel spot op tafel en op poppen)
De geesten van Emiel en Eveline zwerven nog rond. Ik heb je daarstraks uitgelegd waarom.

WILLY — En ik moet dat geld ophalen ? Ik weet niet eens waar.

POP 2 — Luister - dat hoor je nu.

NORA — Sst.

POP 1 Het geld ligt ...

(geroezemoes in de keuken - onmiddellijk is het licht weer normaal)

WILLY Zeg, ik weet nog niet ... waarom moet ik dat halen ?

POP 1 Dat heeft de Hoge Raad zo beslist.

WILLY Welke Hoge Raad ?

POP 2 Van hierboven.

WILLY Ik doe niet mee.
(springt recht - wil weggaan maar zijn ene been blijft stijf als een plank - hij doet vruchteloze pogingen om zijn voet vooruit te krijgen)
Hé, mijn voet plakt - of is 't mijn been dat niet mee wil.

NORA Doet het pijn ?

POP 2 Natuurlijk doet het geen pijn.

POP 1 Hij heeft de keuze - of hij haalt het geld op of hij blijft hier ter plekke staan tot hij ja zegt.

WILLY Ik zeg nee.

POP 1 Mij goed.

LOUISE (vanuit keuken) Willy - kom eens helpen ... Willy.

WILLY Jaaa. (hij wil wel maar geraakt niet verder) Ik kom ... .

NORA Willy, alsjeblieft, zeg dat het goed is - dan help je mijn Emiel.

POP 2 En mij.

NORA Ja, ja.

POP 1 En krijg je tien procent van het geld.

WILLY Wablieft ?

POP 1 Je hoeft niet alles terug te brengen. Er kan altijd een deel verloren gaan.

LOUISE (op) Zeg, wat scheelt er ? Moet ik hier alles alleen doen misschien ?

WILLY — Natuurlijk niet. Wat moet ik halen ?

LOUISE — (merkt zijn pogingen op om weg te komen) Zeg, wat scheelt er ? Ga je ballet volgen of zo ? En hoe zit het met Els ?

WILLY — Laat dat maar aan mij over.

LOUISE — Ik ben benieuwd. (af)

(Nora kijkt of ze weg is)

POP 1 — Willy - er is nog iets.

WILLY — Ja - mijn andere been.

POP 2 — Nee, je krijgt er een partner bij als je het doet.

WILLY — Een partner ?

NORA — Waarom ?

POP 2 — Wie zal mijn stand-in zijn, denk je ? Ook ik moet verlost worden van dat rusteloze zwerven. En jou vertrouw ik niet.

NORA — Emiel.

POP 1 — Kalm, Nora. We hebben iemand anders op het oog.

LOUISE — (off) Willy.

NORA — Wie is het ?

POP 1 — Sorry - onze tijd is om.

(lichtflits)

NORA — Wie is het ?
(Nora aan poppen)
Zeg het dan. (schudt aan pop 1)

POP 2 — Laat hem met rust.

(fluitsignaal)

LOUISE — (op) Willy ... en Nora ... is er iets ?

WILLY — Nee, nee. (staat nog steeds op dezelfde plek)

NORA — Willy neemt de maten voor ... iemand.

WILLY Voor die truitjes.

NORA En die pop viel toch wel zeker.

WILLY Stomme pop. Ze vliegt de container op.

NORA Nee, Willy. (slaat armen om pop 1)

LOUISE Wie ? Wie vliegt hier de container op ?

WILLY Die ... pop hé.

LOUISE Die pop ? Zijn jullie nu volwassen of niet ? Was het nu nog een Barbiepop. Vooruit Nora, laat dat scharminkel los.

NORA Scharminkel ? Weet jij wel wie dat is ?

WILLY Ik ga naar Els. (kan echter niet weg)

LOUISE Dat wordt tijd ook. Nora, help jij me even in de keuken. En als er iemand naar de winkel wil gaan, dan zouden we eindelijk iets in huis hebben.

NORA Och, Louise, weet je wat ? Als jij nu zelf eens naar de winkel ging, dan zal ik me in de keuken bezighouden.

LOUISE Och, wil je dat doen, Nora ?

NORA Natuurlijk, waar heb je anders je zus voor.

LOUISE Dank je. (neemt mantel en tas) Eindelijk toch iemand die een poot verzet. (kijkt verwijtend naar Willy die nog steeds op dezelfde plaats staat - af)

NORA Bijna iedereen is weg.

WILLY Ja, maar die twee ook. Zie mij hier staan - net de helft van een standbeeld.

NORA Dat je nu toch zo koppig bent, Willy. Waarom doe je het niet ? Je krijgt nog tien procent, zei Emiel.

WILLY Ach ? Tien procent. En ze roofden drie miljoen ?

NORA Juist - drie miljoen.

WILLY (kijkt haar aan) Hm - 't is goed - voor twintig percent. (zijn been schiet los en hij ploft bovenop Nora - ze vallen beiden op de grond)

ELS (die net binnenkomt en het tafereel gadeslaat) Och god, ze zijn aan het vechten. (vlucht weer naar haar kamer)

(de bel gaat)

WILLY Verdikke, mens, kijk toch uit.

NORA Ga liever opendoen, nietsnut.
(Willy weg - ze schikt haar kleren)
Maar ... waar zit het geld en wie ... ?

WILLY (op - ontsteld - met Brigitte) Brigitte - sekretaresse van de firma.

BRIGITTE (is zowat het tegenovergestelde van wat Willy altijd heeft verteld over haar : jong, knap, +/- 25 jaar - aangeslagen) Willy, er is iets gebeurd. Ik moet je dringend spreken. (kijkt naar Nora) Alleen.

WILLY Zeg, ben jij nu helemaal tureluut om hier naartoe te komen ?

BRIGITTE Ik kon niet anders. Het is dringend. Ik kon niet wachten.

WILLY Besef jij wel wat Louise hier gaat van denken ? Ik heb haar verteld ... . Nora ga even de koffie halen.

NORA Waarom ?

WILLY Daarom - om uit te drinken.

NORA Nee, ik blijf - ik denk dat ik alles weet ... .

WILLY (bekijkt haar verbluft - Brigitte idem) Weet jij ... ?

NORA Ik weet waarom zij hier is ... . Ik haal toch de koffie. Wacht tot ik terug ben. (af)

WILLY (fluistert) Ben jij helemaal gek zeg - om hier naartoe te komen ?

BRIGITTE (grijpt hem vast en begint hem hartstochtelijk te kussen) Och, Willy - Willy - wat ben ik blij je te zien. Neem me vast. Neem me stevig vast.

WILLY Maar - maar - Brigitte. Je moet terug naar huis. Vlug. (duwt haar naar de deur maar lukt er niet in haar naar buiten te duwen) Straks komt Louise terug.

BRIGITTE En dan ? Ze heeft me zelf gevraagd naar hier te komen. Zeg, je hebt haar toch niets verteld van ons ... ? O, schat.

WILLY Maar nee.

BRIGITTE Nee ? En die tante van je weet het al.

WILLY Die tante is mijn schoonzus. Zij kan dat niet weten. Luister, ik heb Louise verteld dat jij een vat vol problemen bent.

BRIGITTE Wat ?

WILLY Snap je 't niet ? Als jij zoveel miserie in je leven hebt gehad, dan zal ze er niets achter zoeken als ik met je weg ben op dienstreis of zo.

BRIGITTE En dus schudt jij zomaar wat leugens uit je mouw. Wat heb je zoal over mij verteld ?

WILLY Och, vanalles. Ze heeft zoveel medelijden met jou dat ze er niet aan denkt dat er iets tussen ons zou kunnen zijn.

BRIGITTE Luister, ik voelde mij al niet op mijn gemak toen ik naar hier kwam en nu ga jij er nog een grotere soep van maken. Hoe moet ik mij nu tegenover haar gedragen ?

WILLY Oud, zielig - gebroken door het leven.

BRIGITTE Ik had het kunnen weten, jij driedubbele, achterbakse ezel. Ik zou hier allang weg zijn ... ware het niet dat ...

WILLY Dat wat ?

NORA (op met koffie) Zo, kindje, wat is jou overkomen ? Vertel het nu maar rustig.

BRIGITTE Iets - iets mysterieus. (fluisterend) Een boodschap uit de ruimte.

WILLY Ach, dan mag Nora er bij zijn. Zij weet er alles van. Dan zijn we met zijn drieën.

BRIGITTE Echt ? Mag ik iets sterks bij de koffie ? Ik ben er helemaal ondersteboven van, van alles.

(Willy doet het nodige - haalt drankjes)

NORA Ga zitten, kind, ik kan al vermoeden waarover het gaat. Vertel.

WILLY Zo, dat zal deugd doen.

(ze drinken)

BRIGITTE Vannacht - nee, 't was al op de morgen - een lichtflits en een fluitsignaal en dan een stem ... een stem die zei : "je moet met Willy

een bom geld ophalen".

WILLY (die net dronk - schrikt zich een ongeluk - recht - bibbert op zijn benen) Jij ? ... Dat gaat niet ... wat ... wat zei hij nog meer ?

BRIGITTE Het was een verward verhaal. Die stem had het over een bankoverval en zo. En ... ik moet je helpen om dat geld terug te halen.

NORA Dat zal zo moeten.

BRIGITTE Ik vertik het.

WILLY Dank je.

BRIGITTE Waarom ?

WILLY Omdat je hier zo vlug mogelijk weg moet.

BRIGITTE Dat ben ik ook van plan en als dit weer één van je smakeloze grappen is, dan kan je de pot op. Ik ga weg.

WILLY Dat is je geraden.

BRIGITTE Wablieft ?

WILLY Ja natuurlijk, voor mijn vrouw terug is.

BRIGITTE Waarom ? Wat heb je haar precies verteld ? Zeg op.

WILLY Ik heb haar gezegd dat jij een uitgemergelde, door het leven geteisterde vrouw bent. Je hebt een autoongeluk gehad waardoor je hinkt en je bent een oog kwijt. Je man heeft je laten zitten met vier kinderen die allemaal in een tuchthuis zitten. Daarom kwam je je verdriet bij mij uitstorten. En ik heb gezegd dat je er ... niet goed uitziet. Een gele kleur, donkere bril ... enne ... enfin, triestig om naar te kijken.

BRIGITTE Jij driedubbele ezel (slaat met haar tas) je bent bedankt.

NORA Stil - straks komt Els van haar kamer.

BRIGITTE Kan me niet schelen wie of wat er komt, hij neemt die zever terug of ik sla hem plat.

WILLY Oké, sorry.

NORA Maar je zal hem toch moeten helpen.

WILLY / BRIGITTE Nee.

NORA — Het moet, begrijp je dat niet ?

BRIGITTE — Ik weiger om ook maar één stap in die richting te zetten. Adieu. (wil weg maar kan geen voet verzetten)

WILLY — Dat ken ik.

NORA — Zie je wel.

BRIGITTE — Laat me gaan - laat me los.

WILLY — Ik doe niets.

BRIGITTE — Dat is het hem nu - doe iets.

WILLY — Ik kan niet.

NORA — Zeg dat je meehelpt.

BRIGITTE — (merkt nu dat Willy er voor niets tussenzit - doet heel de tijd verwoede pogingen om weg te geraken - Willy trekt aan haar)
Oké ... Ik moet wel. (schreeuwt) Ik doe het. Ik doe het.

(lichtflits en fluitsignaal)

POP 1 — Goed zo.

BRIGITTE — (schrikt zodanig dat ze samen met Willy in de grond tuimelt)
Hulp, ze zijn daar weer.
(van de danige emotie kruipt ze onder de tafel - Willy en Nora, aan beide zijden van de tafel, willen haar elk naar zich toetrekken maar Brigitte weert zich als bezeten)
Nee, doe ze weggaan - hulp.

NORA — Ze zijn al weg, kindje. Kom hier.

WILLY — Nora, potverdekke, laat haar los. Zo krijgen we haar nooit van onder tafel.

BRIGITTE — Aaah. (ze trekt het witte tafellaken naar beneden en hult zich daarin - al wat op tafel stond, valt er af - zo kruipt ze van onder de tafel , net als Els naar beneden komt - Brigitte heeft het tafelkleed beschermend over zich heen geslagen)

NORA — Willy, hou haar tegen.

(Willy gooit zich op Brigitte die verderkruipt met laken over zich - richting Els - dan stompt ze in Willy's maag)

WILLY Aaaah. (laat haar los - Brigitte, met tafelkleed over zich, strompelt naar Els)

ELS Aaaah. (gillend trap op naar haar kamer)

B L A C K O U T

III

Louise schenkt koffie - Nora, Willy en Brigitte zitten aan tafel. Els - nog wat van streek - zit in zetel en bladert gespannen in tijdschrift. Brigitte ziet er nu heel anders uit. Ze heeft niets meer van dat jonge, moderne sekretaresje. Ze is integendeel ouderwets gekleed. Haar haar heeft niets meer van die moderne snit en ze heeft een donkere bril op. Ze heeft een "tic nerveux"; of liever, ze speelt het : soms trekt ze haar hoofd wat scheef. Dat gaat gepaard met kleine schokjes, hetzij links, hetzij rechts. We duiden hier niet aan wanneer of bij welke replieken dit gebeurt. Dat laten we over aan de aktrice of de regie. Soms vergeet ze het eens, maar Nora geeft haar dan een teken. Louise rookt weer een sigaar.

LOUISE — Zo, jij bent dus die arme Brigitte die het al zo moeilijk heeft gehad ? Ik ben nog gauw naar de winkel geweest terwijl we hier toch maar zaten te wachten.

BRIGITTE — Ja, ik moest me nog ... verkleden.

LOUISE — Verkleden ?

WILLY — Ja - ze kon in die kleren niet blijven.

LOUISE — Hoezo blijven ? Waar ?

NORA — Ja - niet blijven rondlopen. Ze zegt dat ze er anders zo slordig bijloopt.

BRIGITTE — (schudt hevig met haar hoofd) Ja, ik heb geen geld om nieuwe kleren te kopen.

LOUISE — Ho, maar je ziet er best goed uit. En hoe is het met je zoontjes. Eén ervan is nu gelukkig terecht heb ik gehoord.

BRIGITTE — (even aarzelend) Ja, ja, hij zit met zijn zusje te spelen ... in ... op ...

WILLY — Op de autostrade.

LOUISE — Autostrade ?

BRIGITTE — Brug.

NORA — En moet hij nu weer naar dat tehuis ?

BRIGITTE — Tehuis ?

NORA — Ja, waaruit hij ontsnapt is.

BRIGITTE — Ha ja, ja, gelukkig wordt hij nu weer opgesloten. Zo ben ik er weer

	een tijdje van af. (ze probeert duidelijk het spel mee te spelen)
LOUISE	(komt er bij zitten) Vreselijk zeg. En die andere ?
BRIGITTE	Ach die ...
NORA	Die is nog altijd op de vlucht.
WILLY	Waar naartoe ? (krijgt schop van Nora)
NORA	Maar je weet toch wel waar hij zich ophoudt ?
BRIGITTE	Ja, en ik ... probeer hem daar weg te halen.
LOUISE	Zeg, hoe weet jij dat allemaal ?
WILLY	Ja zeg, hoe weet jij dat ?
NORA	(schopt hem opnieuw) Ha - ik - ik heb mensenkennis.
BRIGITTE	Ja, daarom ben ik hier, om hulp te vragen.
ELS	Ma, waarom gelooft niemand mij ?
LOUISE	Kind, maak me niet gek met je spookverhalen.
ELS	Ik heb het gezien.
LOUISE	Els, we zijn met Brigitte aan het praten.
ELS	En met mij praat er niemand. En waarom belt Ronny niet ?
WILLY	Die zal ook geen zin hebben om te praten, zeker.
ELS	Maa. (snelt naar boven)
LOUISE	Al. Dat wordt oorlog. Sorry, dat we je hebben onderbroken, Brigitte.
BRIGITTE	Och, dat geeft niet.
WILLY	Geen probleem.
NORA	Ha, dan praten we toch gewoon verder. Over iets plezants ... de politiek of over ... ontvoeringen ... of zo ... ontvoeringen.
WILLY	Zeg, heb je gelezen over die bankoverval vrijdag ? Ze hebben die kerel gemold in een vuurgevecht maar het geld vinden ze niet. 't Is toch wel komisch, hé - wij ... kennen ook iemand die indertijd ... .

(pijnlijke stilte - Nora kijkt hem woest aan - Brigitte kijkt angstig - Willy merkt zijn vergissing)

LOUISE — Welke overval ?

WILLY — Ander onderwerp - de paus - ja - de paus heeft de pil verboden - ja - ja - verboden.

LOUISE — Zeg, je bent er nog niet helemaal geloof ik.

WILLY — Nee.

LOUISE — Zo Brigitte - en je wil dus je zoontje ... hoe heet hij eigenlijk ?

BRIGITTE — Heu ...

NORA — Frank.

BRIGITTE — Rudy.

WILLY — Armand ... ach nee, dat is die andere.

NORA — Ja, die teruggaat ... naar het gesticht.

LOUISE — En vanavond wil je hem gaan ophalen, die andere.

BRIGITTE/NORA — Frank.

WILLY — Rob ... Frank, ja.

LOUISE — Ik hoop dat het lukt. Waar zit hij eigenlijk ?

NORA — Wel - bij - boeren ... hij slaapt daar ... in de schuur ... dat heb je mij toch gezegd.

BRIGITTE — Ja - in de schuur ... van die boeren. Ze hebben mij gebeld.

LOUISE — Wie zijn dat dan ? Die boeren van wie die schuur is ?

NORA — Van den Bossche.

(ze kijken haar verbaasd aan)

BRIGITTE — Ja, juist.

(telefoon gaat)

LOUISE — (neemt af) Hallo ... ha, Els ? Moment. 't Is voor onze dochter. (af kamer Els)

WILLY — Jongens ... het zweet staat in mijn schoenen. Brigitte, wil jij me nu eens uitleggen waarom je zo met je hoofd zit te schudden ?

BRIGITTE — Jij hebt Louise toch gezegd dat ik er zielig uitzie ? Ik moet het dus goed spelen. 't Is jouw schuld.

WILLY — Je moet nu ook niet overdrijven. Ik heb niet gezegd dat je de clown moet uithangen.

BRIGITTE — Nu heb ik er genoeg van. Dat carnaval mag hier afgelopen zijn, hé zeg. Zie me hier zitten. Waarom moest jij in godsnaam zo'n verhalen over mij uitkramen ?

WILLY — Louise is nogal jaloers. Als ze je in werkelijkheid ziet ...

BRIGITTE — En daarom moest ik weer naar huis om die domme kleren aan te trekken en dan terug te komen. Ik was beter thuis gebleven.

WILLY — Maar nee, ze heeft je zelf hier uitgenodigd. En nu zit ze vol medelijden en dus kunnen we vanavond gerust die schat opsporen.

BRIGITTE — Voor dat geld doe ik natuurlijk alles maar waar zit het juist ?

NORA — Dat zal Emiel ons op tijd en stond ... (stopt want Louise en Els komen binnen - Brigitte schudt plots weer hevig met haar hoofd)

ELS — (aan telefoon - zij heeft jeansbroek en nieuwe bloeze aan) Hallo - ha, Ronny. (de rest van het telefoongesprek speelt zich in stilte af)

LOUISE — Zo ... en waar is die boerderij eigenlijk ?

BRIGITTE — In ... in de Kempen.

LOUISE — In de Kempen ? Waar in de Kempen ?

BRIGITTE — Heu - Zichem. Zichem-Zussen-Bolder.

LOUISE — Waar ?

BRIGITTE — Paardendries 21.
(ze kijken verrast op - zij vertelt dit heel vlot en zonder haperen)
Achter de boerderij loopt een wegel naar een oude, vervallen schuur. Als je die binnenkomt, ga je zeven stappen rechtdoor, dan drie links. Daar bevindt zich onder het stro een valluik. Daaronder is een trap naar beneden. Daar is het.

ELS — (in alle staten - legt hoorn neer) Maaaa. (snikkend) Ronny ... Ronny.

LOUISE — Wat ? Heeft hij een ongeluk gehad ?

WILLY — Nee, hij is plots intelligent geworden.

LOUISE — Willy. Zeg het me, kindje.

ELS — Hij komt niet.

WILLY — Oef.

ELS — Maaa - (huilend) en ik sta hier met mijn nieuwe jeansbroek en mijn bloeze aan.

WILLY — Gelukkig heb je die aan.

LOUISE — En waarom komt hij niet ? Jullie gingen toch naar dat feestje ?

ELS — Ja, maar hij - ja, maar hij - maar hij ...

WILLY — Zei ze zij tegen mij.

NORA — Willy, hou je manieren. Zie je niet hoe zij er aan toe is ?

ELS — Hij heeft een speciale opdracht en hij mag aan niemand zeggen wat het is. (huilend af - en weer op) Maar ik kan het al denken ... . Ik wil hem nooit meer zien. Nooit of nooit of nooit of nooit. (af)

WILLY — Gelijk heb je - enfin zeg - stel je voor, gaan werken als je lief zit te wachten.

LOUISE — Ik zal haar een doos zware pillen geven en thee met whisky, dan zijn we voor een dag of twee op ons gemak. Zo, hoe laat vertrekken we ?

(pijnlijke stilte - de anderen schrikken zich rot)

NORA — We ? We gaan toch niet mee, Louise ?

LOUISE — Jij niet, natuurlijk, maar ik wil dat rotjong wel eens van dichterbij bekijken.

BRIGITTE — Jamaar dat zal hij niet willen.

WILLY — Als hij jou ziet ...

LOUISE — Wat dan ?

WILLY — Dan gaat hij weer lopen.

LOUISE — Wat zal hij doen als hij jou ziet, denk je ? Dat kind doet een trauma op voor de rest van zijn leven.

NORA — Kom, kom, geen ruzie maken. Louise, laat hem toch.

KOEN — (op in trainingspak) Pa, je moet gaan praten met die ezel van een trainer.

LOUISE — Wat is er nu weer ?

KOEN — Wat er is ? Ik zit zondag op de bank. (roept) Begrijp je wat dat is ? Op de bank zitten, ma. Ik speel dus niet. Dat stukske trainer vindt dat Hugo Broekx beter is. De potstamper.

LOUISE — Ja, zo is 't al goed hé zeg. Zou je geen goeieavond zeggen tegen de mensen ? Dit is Brigitte - pa's collega.

KOEN — Ha, die naalster met al haar problemen. Hoe is het met je oog ?

BRIGITTE — Mijn oog ?

KOEN — Ja, je hebt toch een glazen oog ? Dat zei pa toch.

BRIGITTE — Ha ja ... mijn oog. (blikt woedend naar Willy)

KOEN — Laat eens zien. (Brigitte neemt bril af - haar ene oog is volledig blauw gemaakt) Wauw zeg, 't lijkt wel een biljartbal. Maar je hoofd is interessanter, je houdt er de vliegen mee weg.

LOUISE — Koen.

KOEN — Oké, ik heb het begrepen - ik ben al weg. Zeg pa, als jij niet gaat praten met de trainer, dan doe ik het zelf, met een machinegeweer. (imitatie automatisch vuurwapen)

WILLY — Welke trainer ? Heeft die een geweer ?

KOEN — Van het voetbal. Ik speel in vierde provinciale, weet je wel. Ik ben sjotter - waf - bang - zoef. (af)

NORA — Ja, kinderen, hé.

LOUISE — En Brigitte, wanneer vertrekken we ?

BRIGITTE — Wel ...

NORA — Maar Louise, dat gaat toch niet.

LOUISE — En waarom niet ?

WILLY Dat - dat is mannenwerk.

LOUISE Mannenwerk ?

NORA Ja, 't is zeer gevaarlijk. Hé, Brigitte, hij is in gevaar.

BRIGITTE Hij wordt gegijzeld. (verrast door haar eigen vondst)

LOUISE Gegijzeld ?

BRIGITTE Ja, ik zal nu maar alles vertellen. Hij wordt gegijzeld door zijn ontvoerders. Ze eisen een losgeld van ... driehonderduizend frank en ik mag de politie niet inschakelen of ze vermoorden hem. Ik was ten einde raad en daarom kwam ik bij ... och, god. (ze heeft dit in één adem gezegd - ze spelen nu alle drie het spel mee)

NORA En daarom kwam je de hulp inroepen van Willy. Om er vanavond naartoe te gaan.

LOUISE Zeg, ben jij gek ? Dat is levensgevaarlijk.

NORA 't is daarom, Louise, dat je beter zou thuisblijven bij mij.

LOUISE En moet hij dat alleen doen ? 't Zal schoon worden als ik er niet bij ben.

(bel)

WILLY (gaat opendoen) Wie is dat nu weer ?

LOUISE Als je de politie niet inschakelt moet er toch nog iemand mee. Met hoeveel zijn ze ?

BRIGITTE Met drie.

LOUISE Met drie ? Zoveel ?

BRIGITTE Twee ... één ... denk ik.

LOUISE Ja, wat is 't nu ?

BRIGITTE 't Zal er maar één zijn, ik weet het.

(Willy op met Ronny)

LOUISE Die komt als van hierboven gezonden.
(schrikreaktie van Willy en Brigitte)
Ach, Ronny, ga zitten. Moet je vanavond iets speciaals doen ?
(Ronny wil reageren maar krijgt de kans niet - de anderen in pa-

niek) Prachtig, dat komt dan goed uit. Luister, je moet vanavond met Willy en deze mevrouw Brigitte een heel gevaarlijke opdracht uitvoeren. Jij kan goed autorijden, nietwaar ?

RONNY — Ja, dat zal wel, ik heb zo eens een ritje gemaakt - zomaar even een ritje van Spanje naar hier - in één trek. In één trek, hé. En weet je in hoeveel tijd ik dat heb afgelegd ?

WILLY — In twee maand zeker ?

RONNY — In achttien uur - achttien uur - maar zonder stoppen, hé.

(wanhoop van Willy, Brigitte en Nora)

LOUISE — Zie je wel, dat is de man die we moeten hebben.

RONNY — Och, als er iets is waar ik mee kan helpen, je moet het maar zeggen, hé, maar vanavond ... (slaat hand voor zijn mond)

LOUISE — Ja, luister, dit is niet zo ver - je moet naar de Kempen met Willy en Brigitte. Weet je waar dat is ?

RONNY — Hm. De Kempen. (doet zeer gewichtig) De Kempen. Dat kan niet moeilijk te vinden zijn, hé madame. Ik denk aan 't frietkot rechtsaf en als we aan de kerk zijn, zullen we 't eens vragen.

WILLY — Ja, ik hoor het al. Zouden we dat niet een paar dagen uitstellen of we komen in China uit.

LOUISE — Nee, dat kan niet. 't Moet vanavond gebeuren, nietwaar Brigitte ?

BRIGITTE — Ha ... ja, zeker.

LOUISE — Jamaar, dat zei je toch zelf ?

BRIGITTE — Ja, ja, ja.

LOUISE — En Ronny gaat mee. Jij hebt van niemand schrik, hé Ronny.

RONNY — (in zijn sas) Schrik ? Ik ? Madame, ik heb van niemand schrik. Ze mogen met veel zijn, hoor. Ik heb zo eens voor vier man gestaan ...

WILLY — Ja, ja, 't is al goed - en ze gingen lopen zeker toen ze je zagen ?

RONNY — Lopen ? Lopen ? Ze kònden niet meer lopen, meneer. Ik heb die ene zo vastgepakt, hé - kom - kom eens hier. Ik zal u dat eens tonen.

WILLY — Neeee. (schreeuwt) Heu, sorry, we geloven je. (tot de anderen)

Maar hij gaat niet mee.

LOUISE — Ha, dan ga ik mee. Hij of ik. Je hebt te kiezen. Maar je gaat daar niet alleen naartoe.

RONNY — Jamaar, ik moet eigenlijk iets zeggen tegen meneer Willy. 't Is nogal belangrijk.

WILLY — Zeg het, dan zijn we er van af.

RONNY — Ja, maar apart. Ik moet het alleen aan hem vertellen en het maakt me nogal zenuwachtig. 't Is nog geheim, maar ik mag niet zeggen dat het geheim is.

NORA — Oké, we begrijpen het wel. (kijkt naar boven - verheugd) Och, Louise, kan je niet raden waarover het gaat ?

LOUISE — (snapt het) Och - och, maar ik ben de moeder.

RONNY — Van wie ?

LOUISE — Och, en 't is nog een grappenmaker ook. Zeg het maar, jongen. Je moet niet verlegen zijn, toe ...

WILLY — Louise, als hij het aan mij alleen moet zeggen, ga dan in de keuken.

LOUISE — Ach ja, mannen onder elkaar. Natuurlijk. Kom, Brigitte.

NORA — Er is waarschijnlijk groot nieuws op komst.

LOUISE — (tot Ronny) Els is boven. Enne ... (fluisterend) we zullen je een duw in de rug geven.

(alle drie af)

RONNY — Waarom gaat ze me een duw geven ? Ik heb toch niets gedaan.

WILLY — Ze zal dat niet doen.

RONNY — Maar ze zei het. En ik kan vanavond niet naar de Kempen. Ik heb gelogen. Ik moet iets anders doen - samen met u.

WILLY — (kijkt hem wanhopig aan) Kijk, folter mij niet langer. Ga zitten en zeg wat ik niet wil horen.

RONNY — (snapt dit helemaal niet) Waarom moet ik het dan zeggen ?

WILLY — (neemt hem bij de kraag) Zeg het, zeg het. Voor wanneer is het ?

RONNY Vanavond.

WILLY Vanavond ? Zeg, jij bent zeker van je motor gedonderd ?

RONNY Ik mocht het alleen tegen u zeggen. Uw vrouw mag het niet weten.

WILLY Hé ? Heeft Els dat gezegd ?

RONNY Nee, die weet het ook niet. Ik zeg het alleen tegen u.

WILLY Jamaar, je trouwt toch niet met mij ?

RONNY Met u trouwen ? Dat gaat toch niet. Hé, broer, ik ben geen ... hé. Trouwens, ik heb hem dat zo beloofd - dat ik u zou helpen.

WILLY Wie ? (roept) Wie heb je dat beloofd ?

RONNY Ssst. Straks horen ze 't. Hewel, die type. Ssst.

WILLY (gaat bijna uit de bol en fluistert hees) Welke type ? Welke type ?

RONNY Die type die me zei dat ik u moest zeggen dat hij gezegd heeft ...

WILLY Wat ? Wat heeft hij gezegd ? (over zijn toeren)

RONNY Dat we vanavond moeten graven.

(pauze - Willy snapt er niets van)

WILLY Graven ?

RONNY (fluisterd) Ja, in de tuin van die bankdirekteur. Meneer ... hoe heet hij nu weer ? Iets met Til of Dril - hout.

WILLY Tilbaut ?

RONNY Ja, ik geloof dat het zoiets was.

WILLY 't Is niet waar.

RONNY 't Is wel. Hij zei het - en ik ga mee - want hij heeft me gezegd waar we het moeten doen, enne ... tussen ons ... hij zei : als het lukt, zal Willy je er vijftigduizend geven.

WILLY Wablieft ? ... Wie was dat ? Hoe zag die ... type er uit ? (kijkt woedend naar poppen) Was hij dat ? (wijst naar pop 1)

RONNY (bestudeert aandachtig pop 1) Nee, ik geloof het niet. (plots) Maar meneer Willy, als ik hem daarnet in een etalage zag staan, dan kan

hij niet hier zijn, nietwaar ? (lacht) Een beetje nadenken, hé, meneer Willy. Ik ken die meneer hier niet eens.

WILLY (komt stilaan op temperatuur) Hoe ziet hij er uit ?

RONNY (denkt dat hij pop 1 bedoelt) Ho ... nogal bloot, hé men...

WILLY Die andere, snul.

RONNY Ha, die andere snul.

WILLY Klein snorretje ?

RONNY Ja - dat had hij.

WILLY Zwart haar - achteruit gekamd ?

RONNY Ja, nogal vettig - met gel in.

WILLY Briljantine.

RONNY Heu - hij heeft me niet gezegd hoe hij heet.

WILLY 't Is nu om het even. Was hij alleen ?

RONNY Nee, zijn vrouw was er ook bij. Ach ja, die heette zo, geloof ik. ... Hoe zei je dat ze ... Briljantine ?

WILLY Eveline.

RONNY Ha, misschien was dat haar zuster.

WILLY Maar die vent is dood.

RONNY Op die tijd ? Ik heb hem daarstraks nog gesproken.

WILLY Hij is al een jaar dood.

RONNY Wie ?

WILLY Die type.

RONNY Maar - maar - meneer Willy, wat vertelt u nu ? Voelt u zich niet goed, of zo ? Moet ik een dokter bellen ? U hebt het op de verkeerde zeker ? Hij zag wel een beetje bleek en hij bewoog wel niet, maar daar heeft iedereen wel al eens last van.

WILLY Luister, je zal dat toch niet begrijpen. Dat is een geest - een dode ziel.

RONNY (kijkt angstig rond) Een ... een weerwolf ? (neemt kruis dat rond zijn hals hangt) Stil maar. Rustig. Ik pak hem wel. Breng mij een houten balk met een punt aan en een hamer ... en ... wijwater. Ik heb zo al films gezien.

WILLY Godver ... waarom probeer ik hem dat toch aan 't verstand te brengen ? Luister, vergeet wat ik heb gezegd. 't Was maar om te lachen. Een grapje.

RONNY Ha, natuurlijk - een joke. Haha - die is goed, zeg. Haha - een vent die al een jaar dood is. ... Haha, een weerwolf, haha. Wijs. Wijs.

WILLY Ja, ja, 't is goed. Ik weet genoeg. (kijkt hem verschrikt aan) En ik moet jou vijftigduizend frank. Dat kan toch niet ? Dat bestaat niet.

RONNY Toch wel, want - zei hij tegen mij - jij weet waar het is, zei hij.

WILLY En waar is het ? Zei hij dat ook ?

RONNY Ik kan u dat van hier niet zo uitleggen, maar toen ik klein was, ging ik daar veel spelen in die grachten en in die afgedankte stallen. 't Is daar een doolhof maar ik weet waar het is. (wenkt hem met zijn hoofd) Er valt daar 't één en 't ander te rapen, zei hij.

WILLY Jongen, je bent onze man.

(Louise en de anderen op terwijl Willy Ronny de hand schudt)

LOUISE Och, jongen toch - eindelijk. (kust de verbouwereerde Ronny - Nora en Brigitte idem) Zal ik Els roepen ?

WILLY Nee, nee, we moeten direkt weg.

NORA Ach ja, dat is waar ook.

LOUISE Ja, maar dat kan toch wachten.

NORA Nee, Louise, dat kind is in gevaar - we moeten hem redden.

RONNY Zit daar misschien een kleine in die grachten ?

WILLY Ja, en we moeten hem er uithalen.

RONNY Ha, ik heb materiaal mee om te graven.

BRIGITTE Graven ?

RONNY Maak u maar geen zorgen, mevrouw, ik ken daar mijn weg. Zelfs weerwolven houden mij niet tegen. Hé, Willy, jong. (knipoogt) Ha-

ha. Weerwolven. Laat ze maar komen. Dode zielen. Ha.

LOUISE — Zie je wel, dat is nogal een kerel, hé.

RONNY — Och, madame, ik heb al voor heter vuren gestaan. Ik heb zo eens een put gegraven, hé.

WILLY — Ja, ja, en ze hebben die put dan op een camion gelegd en vervoerd. We kennen ze al.

RONNY — Nee, nee. Ze kunnen dat niet vervoeren. Dan moeten ze eerst die put uitgraven en ... ja ... heu en zo verder ...

NORA — Mensen, vertrek nu alsjeblieft. 't Is hoog tijd.

WILLY — Ja, ja, kom, zo vlug mogelijk ... à propos ... (tot Ronny) is daar iemand thuis ?

RONNY — Nee, wees gerust, die zijn op vakantie. Ik weet dat.

WILLY — Alarmsignaal ? Gevaarlijke hond ?

RONNY — Ha - ha, meneer Willy. Ik ben niet zo dom als ik ... heu ... enfin, ik zei toch dat ik mijn materiaal meeheb.

LOUISE — Och god, niet schieten, hé jongens.

BRIGITTE — En als zij schieten ?

LOUISE — Buk je dan op tijd, hé Willy, jongen. Ronny - blijf bij hem.

WILLY — Ha nee, laat maar zitten. We zijn weg.

LOUISE — Allez, tot straks. En breng dat kind mee naar hier.

WILLY — Nee, nee, we rijden Brigitte en haar kleine direkt naar huis.

NORA — Ach ja, dat zal 't beste zijn, hé.

BRIGITTE — Ja, want hij zal wel moe zijn van gegijzeld te worden.

LOUISE — Juist daarom. Je komt er direkt mee naar hier en hij kan hier slapen. Of je vertrekt niet. Voilà. Of ik ga mee. Je kan kiezen.

WILLY — Oké - 't is al goed. We - we brengen hem mee.

RONNY — Wordt dat kind daar gegijzeld ? Daar heeft hij me niets van gezegd.

LOUISE — Wie ?

WILLY Ik. Komaan. Ik leg alles wel uit onderweg.

(ze verlaten de scène)

LOUISE Och, Nora, heb je 't gehoord ? Zouden we Els niet roepen ?

NORA Louise, ik ben even nerveus als jij, denk ik. Roep ze maar.

LOUISE Eeels.

(pauze - men hoort een deur slaan)

ELS (op) Wat is er nu weer ?

LOUISE Elsje, schatje, we moeten je iets vertellen. Je zal nogal verschieten.

ELS Ik verschiet hier van niets meer.

NORA Ronny is hier geweest.

ELS Ronny ? Waar is hij ?

LOUISE Nora.

NORA Hoezo ? Is 't niet waar, misschien ?

LOUISE Je moet dat wat voorzichtiger zeggen.

ELS Ma, waar is hij ?

NORA Hij is weer weg.

ELS Weg ? Zonder bij mij te komen ? (kreet van wanhoop) Ik wil hem niet meer zien.

LOUISE Nora, zie je nu ? Nee, hij komt terug, enfin, dat hopen we. En weet je waarvoor hij is gekomen ?

ELS Om te zeggen dat het uit is. Ik weet het. Ik voelde het. Waar zijn die pillen ? Ik maak er een eind aan.

NORA Nee, Els, hij kwam je hand vragen.

ELS Mijn hand vragen ?

NORA Ja, hij heeft met je pa zitten praten.

ELS Hij moet er eerst met mij over praten. De lomperik. Ik wil hem niet meer. Waar is hij ? Waar ?

LOUISE Naar de Kempen.

ELS Wat ? Naar de Kempen ? Waarom ?

LOUISE Om een kind te redden uit de handen van zijn ontvoerders.

ELS Hé ? Ronny ? Alleen ?

LOUISE Nee, met je vader en Brigitte. Haar kind wordt er gegijzeld.

NORA Louise.

ELS Maar dat is toch gevaarlijk ? Waarom moet Ronny dat doen ? Kan de politie dat niet doen ?

LOUISE Nee, want dan vermoorden ze dat kind. En nu gaan ze die driehonderdduizend frank losgeld betalen. En Ronny weet waar het is.

NORA Ja, met hem erbij zullen die schurken niet zo op hun gemak zijn.

ELS Waar is dat in de Kempen ?

LOUISE Bij ... Van den Bossche ... in Zichem tussen Zolder.

NORA Zichem-Zussen-Bolder.

LOUISE Allez, weet je 't weer beter ?

ELS Ik weet waar dat ligt. Koen ? Koen ?

KOEN (op) Ha, staat je haar eindelijk in brand ?

ELS Koen, we moeten weg. Start de wagen.

KOEN Waar naarloe ?

ELS Zichem-Zussen-Bolder.

NORA Nee. 't Is maar om te lachen.

KOEN Van de trap gevallen, zeker ?

LOUISE Dat is een goed idee, Els. Maak je klaar, Koen. Dan mis ik niets van de aktie.

KOEN Jamaar, 't is Tien om te zien.

LOUISE Nee, 't Is vijf voor twaalf. Start die auto. Vooruit, misschien ligt je vader al ergens bloedend in een gracht op mij te roepen.

NORA Louise.

ELS Och god, en Ronny.

KOEN (fluisterend) Ja zeg, misschien heeft die zo'n klap gekregen dat zijn hersens weer op hun plaats zitten.

ELS Ma.

LOUISE Koen, laat dat. We vertrekken onmiddellijk.

KOEN Weet je wel hoe laat het is ? En hoe ver het is ?

ELS Kan mij niet schelen. Als je 't niet doet, zal ik hier eens 't één en 't ander aan 't licht brengen

KOEN Kreng. Riskeer het je niet.

ELS Nee ? Let maar op. Ma ... .

KOEN Oké, oké - goed, we gaan.

NORA Maar blijf toch hier. Dit heeft geen zin. Jullie weten niet eens waar je moet zijn.

LOUISE Zichem Zussen Dinges - Paardendries 21 - achter de boerderij loopt een weg naar een oude, vervallen schuur. Als je daar binnenkomt, ga je zeven stappen naar voor ... . Vooruit, er op af.

NORA Nee, nee, het is een grap.

LOUISE Laat ons door en blijf jij maar hier. ... Komaan.

KOEN Halt - wat is de opdracht, captain ?

LOUISE Brigitte's kind wordt daar gevangen gehouden en je pa en Ronny zijn met haar mee om het losgeld te brengen.

NORA Maar, dat is niet waar. 't Was om jullie af te leiden. Jullie mogen het niet weten.

ELS Dat maakt het juist zo spannend.

LOUISE Vind ik ook.

KOEN Hé, een kidnapping. Tof zeg.

ELS Ho, wacht eens. (af)

LOUISE — Els, we vertrekken.

ELS — (weer op met knuppel) Laat ze maar komen.

KOEN — Juist. (af)

LOUISE — Ha, wacht. (af)

NORA — Kinderen, dit is verkeerd wat jullie doen. Het is allemaal niet waar.

ELS — Maar tante, Brigitte en pa zijn er toch naartoe. Waar zouden ze anders zijn ? En Ronny is bij hen.

KOEN — (op met masker en neprevolver) Zo - nu is het tussen ons, vriend. (richt revolver op Nora)

NORA — Help - nee - niet doen. Er gaan ongelukken gebeuren.

KOEN — (schuift masker omhoog) 't Is maar een neprevolver, tante.

LOUISE — (op met donkere bril - helm van bouwvakker - leren vest en koevoet - ze heeft kauwgom in de mond) Hey - kogelvrije vest - kogelvrije helm. Vooruit. Ten aanval. Attaque.

(ze verlaten alle drie opgewonden de scène)

NORA — Mijn god, als dat maar goed afloopt. Och, ze zullen wel terugkomen als ze zien dat daar niets te beleven valt. En ondertussen kan Willy rustig verder graven.

LOUISE — (weer op) Nora, als er iets gebeurt - iets - iets vreselijks - alle papieren liggen op de slaapkamer ... er is nog geld op de bank. Jij bent mijn enige zus. (emotionele omhelzing) Zorg voor degenen die achterblijven.

NORA — Louise, alsjeblieft.

LOUISE — Ik weet het. 't Is misschien belachelijk - maar - ik wil begraven worden zoals 't hoort. Willy - mag je laten verbranden.

NORA — Maar Louise, er zal niets gebeuren. Dat weet ik zeker.

LOUISE — Dat vond ik altijd zo tof aan je. Altijd troostend, zo vol enthousiasme, altijd 't mooie van het leven zien en van de mensen. Dank je. Dank je voor alles.

ELS — Zeg, ma, is 't nog voor vandaag ?

LOUISE — Adieu. Tot - weldra. Hierboven. (af)

NORA (lacht) Heb je nu ooit van je leven ? Wat een grap zeg.
(telefoon - zij neemt af)
Hallo ... . Ha, Willy. Hoe is het ? Zeg, ik moet je wat ... . Wablieft ? Gebotst met de auto ? Is het erg ? Zijn er gekwetsten ? Ha, je kan alweer vertrekken. ... Ronny ? Ik dacht dat het zo'n goeie chauffeur was ?
(houdt hoorn voor zich omdat Willy daar waarschijnlijk een ander idee over heeft)
Zeg Willy, tegen welke herberg zijn jullie eigenlijk gebotst ? ... De Welkom ? Maar dat is dezelfde ... .

(gegrinnik van pop 1)

B L A C K O U T

IV

(Ze zitten te beraadslagen : Nora, Willy, Brigitte en Ronny. Er is echter een nieuw personage bijgekomen, nl. het jongere broertje van Ronny die nu als het zogenaamde zoontje van Brigitte moet fungeren. Hij heet Johnny, is zeer ondeugend en onhandelbaar. Het mag ook een meisje zijn maar dan moet de tekst van Brigitte worden aangepast in het derde bedrijf. Nora komt met koffie en cake uit keuken)

NORA — En dus moet Johnny, uw broertje, doorgaan voor het zoontje van Brigitte. Ronny heeft hem gered uit de klauwen van zijn ontvoerders.

JOHNNY — Hij ? Hij kan potverdekke nog geen pot mayonnaise open krijgen. Geef mij nog een stuk cake, kom.

BRIGITTE — Kan dat niet wat beleefder, Johnny ?

NORA — Frank - hij heet Frank en is jouw zoontje.

BRIGITTE — Gelukkig is 't niet echt. 't Begint me tot hier te zitten.

JOHNNY — Ha, als jullie niet akkoord zijn, ben ik weg, hé.

NORA — Nee, nee.

JOHNNY — Ja maar, jullie moeten het weten, hé.

RONNY — 't Is oké, boy, 't is oké.

JOHNNY — Bon, anders ... (maakt gebaar van "oprotten") Allé, geef me nog een stuk cake heb ik gezegd.

RONNY — Ja, jullie moeten dat begrijpen, hij is thuis de jongste. Hij wordt nogal in de watten gelegd.

NORA — Wiens idee was dat eigenlijk ?

(ze kijken naar Ronny)

RONNY — Ja, dat is nogal goed gevonden, hé ? Pas op, 't is hier geen zagemeel, hé. Madame Nora, ik heb zo van tijd tot tijd van die gedachten, ik weet niet waar ik ze haal.

WILLY — Hewel, ik ook niet.

NORA — Ja, 't is toch goed gevonden, hé Willy

WILLY — Ja, zoals zijn idee om te gaan graven in die tuin van meneer Tilbaut. Drie uur ben ik daar bezig geweest. En meneer heeft niets anders gedaan dan toegekeken met zijn handen in zijn zakken.

RONNY — Ha, maar ik heb toch gezegd waar je moest beginnen.

WILLY — Ja, twintig keer en op twintig verschillende plaatsen. "Probeer het hier eens, meneer Willy." Na een half uur was het van "nee, nee, ik denk dat ik mis was. Kom, graaf hier eens, 't zal hier zijn, of wacht." Niets hebben we gevonden. Nul - zero. Hij met zijn verschijningen.

BRIGITTE — Ja, en dan rijdt hij nog tegen de gevel van café De Welkom.

RONNY — Ha ja, maar meneer Willy zei "kijk eens, hier is Emiel tegen gereden. En doordat ik opzij keek, draaide mijn stuur mee.

NORA — Ik voel me niet goed, ik ga een aspirine halen. (af keuken)

JOHNNY — Allé, onze Ronny is een uil en 't zal altijd een uil blijven. Ja, als je nu zo geboren bent.

RONNY — (pakt hem bij zijn kraag) Pas op hé, manneken - of je zal hier nog wat meemaken. (hij heeft hem langs achter gegrepen met armen rond zijn hals)

JOHNNY — Laat me los of ik bijt je duim af. (bijt)

RONNY — Auw. (laat hem los) Nu ga je hier wat zien, zie. (pakt hem weer beet)

JOHNNY — Laat los, zeg ik of ik vertel het van die pillen die je slikt.

WILLY — Wat voor pillen ?

JOHNNY — Hier zie. (heeft in de schermutseling doosje pillen genomen van Ronny)

RONNY — Geef hier. Direkt. Dat zijn zware medikamenten. Je krijgt daar alle cunaties van.

JOHNNY — Ja, dat zal wel. Pak ze maar als je kan. Ha, ha.

RONNY — Hier, zeg ik. (pakt hem weer beet)

WILLY — (springt er tussen) Laat dat. Niet in mijn huis.
(op dat moment schopt Johnny al spartelend om uit de greep van Ronny te komen. Ongelukkig genoeg treft hij het been van Willy)
Auw.

(het doosje valt op de grond - Brigitte raapt het op en zet het op tafel)

RONNY — Oei, meneer Willy, heeft hij u zeer gedaan ?

WILLY — Nee, 't was maar om te lachen. Uil.

JOHNNY — 't Is zijn eigen fout. Moei u niet met familiekwesties.

NORA — (op met glas water) Zeg, wat is dat hier allemaal ? Zo'n kabaal. Ik heb zo al hoofdpijn genoeg.

BRIGITTE — Ik doe die carnavalspruik af, hoor. 't Is me hier veel te warm. (zet pruik af)

NORA — Ja maar, Brigitte, straks komen ze terug en dan is alles voor niets geweest. Ik vind hier nergens aspirine.

WILLY — 't is toch voor niets geweest. 't Is de schuld van die daar. (doelend op Ronny) Hij wist het weer.

RONNY — Meneer Willy - die type zei dat het geld daar lag.

BRIGITTE — Type ? Welke type ?

WILLY — Die schone Emiel, nietwaar. Hij was beter gebleven waar hij was.

(lichtflits - gefluit)

POP 1 — Hela, vriend, weer achter mijn rug bezig ?

(ze schrikken zich rot behalve Johnny)

WILLY — Ha, dat heb je dus gehoord ?

NORA — Emiel - Emieltje.

POP 1 — Bende knoeiers. Ha, ha.

WILLY — Als je nog eens de piezante wil uithangen, kom dan tevoorschijn.

POP 2 — Dat kan hij niet.

NORA — Bemoei je er niet mee.

(van nu af lopen de gesprekken synchroon tussen Nora en pop 2 - tussen Willy en pop 1 en tussen Brigitte, Johnny en Ronny)

JOHNNY — A) Wat is dat hier allemaal voor een nest ? /

WILLY	B) Je durft niet komen, hé.	/ S
		Y
POP 2	C) Je bent altijd een trut geweest.	/ N
		C
RONNY	A) Dat is die type die al een jaar dood is.	/ H
		R
POP 1	B) Ik heb altijd geweten dat je een ezel was.	/ O
		O
NORA	C) Als ik aan jou aan kon, hé, ik krabte je ogen uit.	/ N

BRIGITTE — A) (tot Ronny) Je had beter moeten luisteren, jij met je stom gezicht.

WILLY — B) Nu is 't mij teveel. Je vliegt buiten. (legt pop 1 op zijn schouder maar bezwijkt plotseling en zit op knieën met pop op schoot)

NORA — C) En jij gaat ook eens wat zien. (doet hetzelfde als Willy met hetzelfde resultaat. Pop 1 en pop 2 lachen)

POP 2 — Ai, je kittelt, stop ermee.

RONNY — Kom, tante Nora, meneer Willy, ik zal ze wel terugzetten. (wil dat doen met pop 1)

WILLY — Nee, kalf, hij moet buiten. Buiten, zeg ik.

POP 1 — Probeer het maar eens.

POP 2 — (die heel de tijd heeft gegiecheld) Ach nee, ik kan niet meer. Stop, stop, Nora.

NORA — (in alle staten - omklemt hals van pop 2 in wurggreep) Ik nijp je de keel toe - ik vermoord je.

POP 2 — Ha, ha. (lacht uitzinnig) Ze gaat me vermoorden. Ik ben allang dood, mens. Ha, ha, zo'n trut zeg.

NORA — Emiel, doe ze ophouden. Ik voel me niet goed. Ik word draaierig.

BRIGITTE — (helpt haar overeind) Allé, Nora, kom, ga zitten.

(ondertussen hebben Willy en Ronny heel de tijd aan pop 1 zitten sleuren)

WILLY — Laat los, laat los, zeg ik.

(plots komt het hoofd van pop 1 los en Willy vliegt achterover - algemene verbijstering - heel de tijd heeft Johnny rondgelopen en iedereen aangemoedigd met cake in zijn hand)

NORA — Emiel, Emiel. 't Is niet waar. Wat hebben ze met je gedaan. (met hoofd van pop 1 in haar armen) Je hebt hem onthoofd, moordenaar. (gooit hoofd naar Willy - zij voelt aan haar hart)

JOHNNY — (raapt hoofd op) Hé, tof zeg, het hoofd van een spook.

POP 1 — (als het kan komt de stem uit het hoofd) Zeg, een beetje respekt, alsjeblieft.

JOHNNY — Hé, dat moet ik hebben - een sprekend hoofd.

POP 2 — Zeg, moet ik hier zo nog lang blijven liggen ?

BRIGITTE — Wacht, ik zet je recht. (wil dit doen)

NORA — Nee, ze moet er uit - uit. Geef ze mee met 't grof huisvuil. Als ze maar weg is.

BRIGITTE — Maar Nora, ze zal draaierig worden.

NORA — En ik ben het al. Zijn hier nu geen aspirines ? (gaat zitten in zetel)

JOHNNY — Hier zie, dat is 't beste dat er is.

(terwijl Brigitte pop 2 recht zet en Willy en Ronny zich om pop 1 bekommeren, geeft Johnny het flesje met de pillen aan Nora en gaat bij haar op de zetel zitten)

POP 1 — En wil er nu eindelijk eens iemand mijn hoofd terugplaatsen ?

RONNY — (doet dit) Ekskuseer dat we 't geld niet hebben gevonden maar 't is zijn schuld.

WILLY — Wablieft ? Wablieft ?

JOHNNY — (tot Nora) Neem er nog maar één, dat kan geen kwaad.

NORA — Is dat niet teveel ?

JOHNNY — Ach, mijn moeder neemt er altijd zes tegelijk in, anders helpen ze niet.

(Nora pakt een handvol pillen - ondertussen staan de poppen recht)

POP 1 — Jullie hebben toch lol gehad ? Dank je.

WILLY — Lol ? Maar jongen toch, mijn kaken staan nog stijf van 't lachen.

NORA — Hé, 't begint al lichter te worden.

JOHNNY — 't Zal nog veel lichter worden.

BRIGITTE — Ik ga me omkleden. Die zever begint mij hier de keel uit te hangen.

NORA — Ha nee, en als ze thuiskomen ?

BRIGITTE — Wie ?

NORA — Louise, Els en ... heu ... de paus. Kijk, hij is hier al.

BRIGITTE — De paus ?

NORA — Nee, nee. Ik bedoel - dinges - hoe heet hij nu ook weer.

WILLY — Koen ?

NORA — Ja - nee - ik dacht dat hij de paus was. (doelend op Ronny - giechelt)

RONNY — Ik ? Ik heb daar niet voor geleerd.

WILLY — Laat maar - ze heeft dat soms nog.

POP 1 — Ga je mijn vrouw nu ook al beledigen ?

WILLY — Ha, je bent er nog.

POP 1 — Natuurlijk.

BRIGITTE — Die pruik moet af. (neemt ze af)

WILLY — Nee, zet die op.

BRIGITTE — Als ze komen, zal ik ze wel weer op zetten. Waar kan ik me omkleden, (legt pruik en bril op tafel) deze kleren zijn zo vuil geworden.

JOHNNY — Hier. Voor ons moet je je niet generen.

(Nora giechelt luid om deze opmerking)

WILLY — Een beetje respekt voor Brigitte, hé vriend.

JOHNNY — 't Is toch mijn moeder ?

BRIGITTE — Ja, ja, omdat het moet. Ik zou het nog niet willen dromen.

WILLY — Kom, ik wijs je de slaapkamer, je kan iets aantrekken van Louise.

JOHNNY (fluit) Amai, mijn moeder heeft nogal sukses. Je niet forceren, hé Willy.

WILLY Ja, ja, 't is goed - of een draai rond je oren.

JOHNNY Ze gaan doktertje spelen.

NORA (recht - bij Willy) Ha, meneer de dokter, zou je mij ook eens willen onderzoeken ? Je bent toch een specialist, hé ?

WILLY Ronny - hou haar hier in bedwang.

RONNY U mag er op rekenen, meneer Willy.

WILLY (bekijkt hem) Of nee, laat maar.

BRIGITTE Zeg, hoe zit dat hier ? Moet ik nog lang naar die zever blijven luisteren ?

WILLY Nee, nee, kom - ik zal het je tonen.

(beiden af)

RONNY Madame Nora, zou je niet wat gaan zitten ?

NORA Ha, Yasser Arafat, je hebt je handdoek afgedaan maar ik herken je toch, hoor.

RONNY Wat heeft ze ? (bekijkt Johnny - ziet flesje) 't Is niet waar, hé. Zeg dat het niet waar is. Hoeveel ?

NORA (theatraal) Wat is waar ? Wat is leugen ? Wie zal het ons zeggen, meneer de juge ? Ha, kijk wat een kleuren, wat een zachte muziek. Ben jij soms de aartsengel Michaël ? Je hebt zo van die lange, blonde krullen. (wrijft in de met lak gesteven haarpieken van Ronny)

RONNY Madame Nora, ik kan het u allemaal uitleggen. Ga zitten. (doet haar zitten)

NORA (zit op een koninklijke manier in de zetel) Antonius, zeg tegen mijn slaven dat ze een warm bad met ezelinnemelk klaarmaken.

RONNY Ja, majesteit. (meent dit - Johnny lacht) Nu ga je wat meemaken (zit achter Johnny aan maar die verdwijnt in de keuken - Ronny er achter aan)

(we krijgen nu roze belichting en hemelse muziek - Nora staat recht als een koningin - ziet pruik en bril van Brigitte liggen en zet

die op)

NORA — Ha, mijn kroon. (voert eerst een paar trage danspassen uit - spreekt dan tot haar ingebeelde publiek) Volk van ... volk van Rome. Uw keizerin voelt met u mee. Nu is het uur van de waarheid aangebroken.
(men hoort stemmen)
Hoor, de vijandelijke legers staan voor de deur.
(op dit ogenblik komen Louise en Els binnen. Ze staan ontsteld naar Nora te kijken. Het licht en de muziek zijn weg als ze opkomen)
Ha, daar zijn de overvallers. Gooi ze voor de leeuwen. (maakt een gebaar met duim naar beneden)

LOUISE — Nora, wat betekent dit ? Heb je gedronken ?

(op dit ogenblik komen Johnny en Ronny uit de keuken. Johnny moet waarschijnlijk weer in de duim van Ronny hebben gebeten want die heeft er een verband rond gedraaid)

ELS — Ronny en Joh ...

RONNY — Dit is ...

JOHNNY — Frank.

ELS — Frank ?

RONNY — Ja, hij is het dochtertje van Brigitte.

LOUISE — Dochtertje ?

RONNY — Zoontje, zoontje.

ELS — Maar hij is ...

RONNY — Ja - maar - kom, ik leg het je uit - boven. (af met Els in slaapkamer)

LOUISE — En waar is Willy ?

JOHNNY — Ha, die is boven met Brigitte.

LOUISE — Boven ?

JOHNNY — Ja, ze zijn even naar de slaapkamer.

LOUISE — Slaapkamer ?

NORA — Ze aanschouwen de schepen die de haven binnenvaren.

LOUISE — Dit - dit kan niet - dit wordt me teveel. Fatale dag. Nora zei het nog. Och, mijn hoofd.

JOHNNY — Kom, mevrouw, ga wat zitten. Hier, neem dit, dat is goed voor u. Ik haal een glas water.

LOUISE — Dank je. (neemt pil - Johnny af om water)

NORA — Ja, het leven spaart niets of niemand. We moeten sterk zijn voor de volgende slag.

WILLY — (komt met Brigitte uit de slaapkamer - totaal verrast) Ha, wie we daar hebben.

BRIGITTE — (was eerst opgekomen en worstelt zich in de kleren van Louise - ze kijkt ontsteld en verbijsterd van Nora naar Louise - begint weer te schudden met hoofd) Ha. hoe is het ?

(van pure ontsteltenis neemt Louise nog een paar pillen - Johnny op - geeft haar het glas water)

LOUISE — Hoe het is ? Hoe was het daarboven ? (woedend)

NORA — (neemt hand van Willy en leidt hem tot vòòr Louise) Mag ik u voorstellen, zijne heiligheid, de pauselijke nuntius.

LOUISE — Pauselijke nuntius ? Ik zal hem eens even onder handen nemen zie, die nuntius.

NORA — Mag ik uw ring kussen, hoogheid ? (knielt en kust hand van Willy)

WILLY — Weg, weg. Verdekke, drukt ze haar natte mond op mijn vingers. Doe ze hier weg - weg.

BRIGITTE — (tot Louise) Ik kan alles uitleggen.

LOUISE — Hier zal veel moeten worden uitgelegd, vrees ik. Och, mijn hoofd. Ik moet ook van alles uitleggen. Frank, neem mijn zatte zuster hier mee naar de keuken en geef haar wat kalmeermiddelen.

JOHNNY — Okido- neemt u die maar in, mevrouw.

LOUISE — Dank je. (neemt de rest van de pillen in)

NORA — Zie je dat paard daar ? (wijst op Willy)

JOHNNY — Paard ? Ha ja, 't is maar een ouwe hengst, hoor.

WILLY — Ik geef je een draai rond je oren.

NORA — Dat paard benoem ik straks tot mijn consul. Kom, Antonius, volg mij. (af met Johnny)

LOUISE — Zo - en nu tussen ons drieën. Wat is dit voor een vertoning ?

WILLY — Niets. Wij waren iets op het spoor.

LOUISE — Och ja, groot wild zeker.

BRIGITTE — Nee, mevrouw, het ging om geld - veel geld.

LOUISE — Zo ? Interessant. Toch niet van de bank van meneer Tilbaut ?

WILLY — Ja, hoe - hoe weet je dat ? Heeft hij het aan jou ook verteld ?

LOUISE — Wie ? Meneer Tilbaut ?

WILLY — Nee - nee - dinges ... uit de ruimte.

LOUISE — Zeg, je ziet ze ook vliegen zeker. A propos - waar zaten jullie ? Wij waren in de Kempen, in Zichem-zussen-Bolder in de Paardedries nummer 21, zoals Brigitte zei. En ja, we zijn die schuur binnengegaan om haar zoontje te zoeken. Maar we vonden er iets anders. Trouwens, waarom ziet zij er opeens zo anders uit en waarom heeft er mijn kleren aan ?

WILLY — Wij - ga zitten - ik zal je alles uitleggen.

LOUISE — Dat zal gaan tijd worden.

(ze gaan zitten)

WILLY — Brigitte had zich vermomd omdat ... euh ... omdat niemand haar zou herkennen bij het uitvoeren van die speciale opdracht met Ronny en mij. Zie je, die ontvoering van haar zoontje was maar een uitvlucht. We wisten namelijk waar het geld van die overval die Emiel vorig jaar met Eveline heeft gepleegd, verborgen zat en moesten die gaan opgraven.

BRIGITTE — In de tuin van meneer Tilbaut.

WILLY — Die was er niet.

BRIGITTE — Hij was op zijn buitenverblijf.

LOUISE — In de Kempen.

WILLY — Hoezo, in de Kempen ?

LOUISE Welja, want jullie hebben dat geld niet gevonden.

WILLY Hoe ... hoe weet jij dat ... en waar is het dan ?

LOUISE In de Kempen.

WILLY Zeg, die Kempen beginnen hier op mijn zenuwen te werken.

LOUISE Wacht maar tot je dit hoort. We daalden dus af in die kelder die Brigitte beschreven had om jullie te helpen haar zoontje redden. Maar die was er dus niet en jullie ook niet.

WILLY Nee, sorry, maar we wilden je weg hebben om te zoeken naar het geld.

LOUISE Dat wij gevonden hebben.

WILLY Wat ? Waar ?

LOUISE In dat huis - in de Kempen.

BRIGITTE 't Is niet waar, hé.

LOUISE Ja, een paar miljoentjes - mooi verpakt in plastic zakken. Brigitte, hoe jij dat wist, weet ik niet maar bedankt dat je ons daar naartoe stuurde. Al was het niet echt mooi van je om ons in de waan te laten dat je zoontje daar gevangen zat. Gelukkig was onze tocht niet voor niets.

WILLY (tot Brigitte) Hoe wist jij dat ? En je laat ons hier graven. Je hebt nog goed toneel gespeeld zeg. Je staat dus niet aan mijn kant. Bedankt.

BRIGITTE Maar nee, ik wist dat helemaal niet. 't Kwam zo plots in mij op. Zo'n ingeving. Anders was ik toch meegegaan ? 't Kwam van ... boven.

WILLY Van boven ? ... Van ... dinges ?

(ze kijken naar pop 1 - Willy wordt woedend - gegrinnik van pop 1)

LOUISE Zit er iemand boven ?

WILLY Nee, nee.

LOUISE Ja, als je zoiets vindt, is dat wel prettig.

WILLY En het geld, waar is het geld ?

LOUISE Dat is weg.

WILLY/BRIGITTE Weg ?

LOUISE Ja. We hebben het aan meneer Tilbaut teruggegeven. Koen is met hem naar de bank om alles te regelen. Ze komen straks naar hier. Meneer Tilbaut gaat er een tehuis voor onaangepaste kinderen mee oprichten. We dachten natuurlijk aan Frank.

BRIGITTE Frank ?

LOUISE Ja, uw zoontje dat niet ontvoerd was. Hij zal het daar goed hebben. Ik ben blij dat ik hem nu eens heb gezien. Zo'n beleefde jongen. Als alles in orde is, mag hij er direkt geplaatst worden.

WILLY Maar dat geld is van de bank. Dat moet teruggebracht worden. Ze zullen nu nog lang rondvliegen.

LOUISE Wie ?

POP 1 Nee hoor.

WILLY Hoezo nee ?

LOUISE Ik vroeg wie ? Wie zal er rondvliegen ? Over wie heb je het ?

WILLY Hé ? Over ...

BRIGITTE Frank en zijn vriendjes - ze kunnen daar gezellig rondvliegen. Hé, mevrouw ?

LOUISE Natuurlijk - en zo zal iedereen tevreden zijn.

POP 1 En wij ook.

WILLY Waarom ?

LOUISE Wel, omdat Frank niet ontvoerd en het geld terecht is.

WILLY Nee, ik had het tegen ... .

LOUISE Tegen wie ?

BRIGITTE Emiel.

LOUISE Wie ?

WILLY Nee, 't is dat liedje van Will Ferdy (zingt) Vaarwel, Emiel, ik ga nu dood.

POP 1 Stop ermee. /

LOUISE Jij hebt gedronken zeker. /

synchroon

POP 2 Mooi, hoor, heel mooi. /

BRIGITTE Je verknalt alles. /

WILLY 't Is nog waar ook - sorry, Emiel.

LOUISE En laat de overledenen met rust, alsjeblieft. 't Is al erg genoeg - arme Emiel - zo jong nog.

POP 2 En ik dan ?

WILLY Ja, maar ik denk dat hij nu wel 500 jaar ouder is.

LOUISE Willy, hoe durf je.

POP 1 En toch staan we net voor de oplossing.

WILLY Wat bedoel je ?

LOUISE Dat je wat meer respekt moet hebben voor Emiel en Eveline.

POP 2 Eindelijk iemand die zijn mond opendoet.

WILLY Moei je er niet mee.

LOUISE Wablieft ?

WILLY Nee - 't is Eveline die ...

LOUISE Wil je me nu eens zeggen wat er hier eigenlijk aan de hand is.

BRIGITTE Ja, goed. /

/ synchroon

WILLY Nee. /

WILLY Vooruit dan maar. Zit je ?

LOUISE Ja, ik zit.

WILLY Zit je goed ?

LOUISE Zeg, is 't nog voor vandaag, ja ?

WILLY Wel, de ... zielen van Emiel en Eveline dwalen nog rusteloos rond in het heelal.

LOUISE Wablieft ? (zit hem stom aan te gapen) Ik bel de dokter.

BRIGITTE Nee, nee. Ze kunnen de eeuwige rust niet vinden zolang het gestolen geld niet aan de rechtmatige eigenaar is terugbezorgd, in dit geval de bank.

LOUISE Ik geloof dat die pillen serieuze nevenwerkingen meebrengen. (bekijkt flesje) Ik word tipsy.

WILLY Maar het is echt waar, we mochten het aan niemand vertellen.

LOUISE Nee, serieus, och - jullie beginnen te draaien. Blijf staan alletwee.

BRIGITTE Willy, Ronny en ik horen hun stemmen. Zij gaven opdracht aan Ronny om daar in die tuin van meneer Tilbaut te gaan graven.

LOUISE Ha, Tilbautje, ja, ja, die ken ik nog van op de kermis. Oei, oei, wat zeg ik nu ?

WILLY Daar weet ik niets van.

LOUISE Maar blijf nu toch eens staan.

BRIGITTE En blijkbaar heeft Emiel mij het juiste adres doorgegeven.

WILLY Wat deed jij op de kermis met die Tilbaut ?

LOUISE Willy, is dat je broer naast je? Ik wist niet dat je een broer had.

WILLY Zeg, begin nu ook niet. Wat is dat met die Tilbaut ? Hebben jullie ... heu ... .

BRIGITTE Dus begonnen wij te graven - maar het werd niets.

LOUISE En wie ben jij ?

BRIGITTE Brigitte, de moeder van Frank. Je hebt hem daarnet gezien.

LOUISE Ik zie er hier wel tien - allemaal Willy's. Dat is mijn noodlot.

WILLY Brigitte, ga met haar naar de keuken - er is iets mis hier.

BRIGITTE Daar zitten Koen en Johnny met Nora.

WILLY Stuur haar dan naar bed of naar de Kempen. Ze kent dat daar goed.

LOUISE Hallo, the Willy's. Blijf staan allemaal. (klampt zich vast aan Brigitte) Moeder, hou ze tegen. Ze stelen al mijn chocolade.

BRIGITTE Kom, we gaan bij Nora. Hoe meer zielen, hoe meer vreugd. (af met

Louise via keuken)

WILLY (top pop 1) Ben jij er nog ? (roept) Ben je er nog, vraag ik ?

POP 1 En of.

WILLY Jij achterbaks, gemeen lijk.

POP 1 Ho - ho - kalm maar, alles is in orde.

WILLY Hier is niets in orde. Er lag daar geen frank.

POP 2 Ronny heeft het verkeerd begrepen.

WILLY Ronny ? 't Was te denken.

POP 2 Emiel zei : "Ga graven in de tuin van meneer Tilbaut. Daar ligt veel geld te wachten. Als het lukt, zal Willy je er vijftigduizend geven."

POP 1 En hop. Hij was al weg. Ik riep nog : " In zijn buitenverblijf ...

POP 1/WILLY "in de Kempen."

WILLY Ja dat het in de Kempen is, dat weet ik nu al.

POP 2 Maar dat zal hij wel niet meer gehoord hebben, toen hij het woord geld hoorde, was hij al weg.

POP 1 Daarom gat ik het door via Brigitte, maar ja, dat snapten jullie niet - en Ronny zeker niet. Maar 't is wel een goeie jongen, hoor.

WILLY Dus ging Louise op zoek naar het zogenaamde zoontje van Brigitte en vond daar het geld. En nu heeft ze alles weggegeven.

POP 2 Voor een goed doel.

WILLY Daar hebben wij wat aan.

POP 1 Natuurlijk, want daardoor zijn wij gered.

WILLY Hoezo ?

POP 2 Ja, als het geld besteed wordt om die kinderen te helpen, is dat een edelmoedig gebaar en dat wordt hierboven zeer op prijs gesteld.

WILLY En de rechtmatige eigenaar ?

POP 1 Is eigenlijk ook meneer Tilbaut, het was zijn eigen geld dat bij die

overval werd geroofd.

WILLY — En die percent die mij was beloofd ?

POP 1 — Dat was een leugentje om bestwil, anders zou je niet hebben meegewerkt.

WILLY — Als je dat maar weet.

NORA — (op - is duidelijk wat ontnuchterd) Emiel - Emiel.

POP 1 — Ja, Noraatje. Ik ben er.

NORA — God, eindelijk. Is alles in orde ?

POP 1 — Ja hoor. Dit is het moment dat mijn ziel eindelijk rust zal vinden.

POP 2 — En de mijne ook.

NORA — Och, Emiel, is dit een afscheid ?

POP 1 — Ja, Nora. Ik dank je voor alles wat je gedaan hebt voor mij.

POP 2 — En voor mij ook.

NORA — Emiel, meent ze dat nu ?

POP 2 — Natuurlijk. Ondanks alles hebben jullie het toch maar opgelost. De hele familie heeft meegeholpen. Dank je, Willy.

WILLY — Ha, toch nog iemand die wat tegen mij zegt.

POP 1 — Willy, je was fantastisch.

WILLY — Och, graag gedaan. Je moet nog maar eens afkomen. Binnen een jaar of twintig misschien. Als ik iets voor je kan doen.

POP 1 — Nee, je hebt al genoeg gedaan. Dag, Nora. Probeer er nog wat van te maken.

NORA — Och, Emiel. (huilerig) Emiel toch. Eveline, draag zorg voor hem. Hij moet goed eten. 's Morgens heeft hij zo graag choco op zijn boterhammetjes. Ik maakte ze altijd voor hem klaar.

POP 1 — Nora.

NORA — En hij mag niet teveel vet eten. Hij eet zo graag frietjes maar zijn lever kan er niet tegen. En weet je, als je daarboven een CD-speler hebt, (fluistert) Louis Armstrong hoort hij zo graag. What a beautiful

world ... Emiel.

POP 1 — Dag, schat.

(men hoort een kus - Nora wrijft aan haar wang - lichtflits - fluitsignaal)

NORA — Och, och, Emiel, dat is lang geleden. Zo'n dikke kus. Emiel ... Emiel ... . (geen antwoord) Eveline ... .

WILLY — Ze zijn weg, Nora. En deze keer voorgoed, denk ik.

NORA — Ooooch. (af keuken - Brigitte op)

WILLY — En ?

BRIGITTE — Niet veel aan te doen, vrees ik. Afwachten tot het over gaat. Je ziet het aan Nora.

(Ronny op)

WILLY — Wel, wel, onze held. Waar kom jij vandaan ?

RONNY — Van bij Els.

WILLY — Ha, van bij Els. Zo, zo. En wat zat jij daar te doen ?

RONNY — Ha, meneer Willy, we - we - we hebben wat gepraat en zo.

WILLY — Wat gepraat ? En wat betekent die "en zo" als ik dat mag weten ?

RONNY — We - we willen gaan samenwonen. (murmelt dit zodat het onverstaanbaar is)

WILLY — Wat ? Ik versta er niets van.

RONNY — We willen gaan samen ... wo ... wonen.

WILLY — Och, ik dacht dat het wat anders was.

RONNY — Dus - 't is oké.

BRIGITTE — Natuurlijk, Ronny.

WILLY — Zeg, moei jij je niet.

BRIGITTE — Ha, maar ik mag mijn mening toch zeggen zeker.

WILLY — Dat mag je niet.

BRIGITTE — Ha zo ? Dan zie ik niet in wat ik hier nog langer doe. Ik zie de relatie tussen ons niet meer zo zitten, Willy. Laten we vrienden blijven. Dat moet toch kunnen ?

(reaktie van Willy)

RONNY — Maar meneer Willy, ze heeft gelijk. Wij hebben toch goed samengewerkt.

WILLY — Ja, dat zal wel. Formidabel - ongelooflijk.

RONNY — Zie je wel. Wij, met zijn drieën - wij zijn een zeer goed duo.

WILLY — Trio alsjeblieft.

RONNY — Dank je. Graag gedaan.

WILLY — Snapt die vent nu niets ? Een trio - dat is met zijn drieën.

RONNY — Ha ? Waarom ?

WILLY — Brigitte, praat jij met hem.

BRIGITTE — Ronny, je bent een toffe gast.

RONNY — Och, dank u, mevrouw. U ook.

BRIGITTE — Dank je. Maar ik denk dat het hier nu afgelopen is.

RONNY — Hoezo ? En wat moeten we nu met Frank ?

BRIGITTE — Johnny.

RONNY — Sst. Nee - stil - dat is Frank, uw zoontje, weet u het niet meer ?

BRIGITTE — 't Heeft geen zin meer, Ronny. Het hoeft niet meer. Ik heb geen kinderen.

RONNY — Stil. (fluistert) Dat weet ik ook wel. Let op, jullie hebben zeker wel gezien dat ik kan toneelspelen, maar mevrouw Louise weet dat niet.

WILLY — Luister, jongen, ga nu maar naar huis en neem Johnny mee.

RONNY — Frank.

WILLY — Frank, ja Frank en kom eens terug als je op pensioen bent. (geïrriteerd)

RONNY — Ach nee, meneer Willy, dat is nog veel te vroeg en ... Els en ik gaan samenwonen. U zei dat het in orde was.

WILLY — Luister, doe wat je wil. Het beste nog.

RONNY — Maar we gaan toch nog samenwerken, hé, meneer Willy.

WILLY — Vergeet het.

(lichtflits en fluitsignaal)

POP 1 — (andere stem) Hallo. Gefeliciteerd met het vinden van het geld.

WILLY — Nee zeg, Emiel, ik dacht dat je al in de eeuwigheid was.

POP 1 — Emiel wel, maar ik niet. Toch gehoord van die bankoverval van vrijdag.

BRIGITTE — Ja, de bankrover is doodgeschoten en het geld ... onvindbaar.

POP 1 — Juist. En ik heb van Emiel vernomen hoe goed jullie wel zijn in het terugvinden van de buit.

WILLY — En ?

POP 1 — Wel, mijn ziel blijft eeuwig ronddwalen zolang het geld niet terug is en jullie zouden voor mij ... (de rest gaat verloren in het tumult)

WILLY/BRIGITTE — Nee. /

RONNY — Ja, ja. / synchroon

WILLY — Hou je wafel. /

RONNY — Maar meneer Willy, we zijn toch goed in die dingen en als meneer ons dat nu vraagt.

WILLY — Nee, zeg ik. Grote uil. Ik doe niet meer mee.

BRIGITTE — En ik zeker niet.

(ze willen beiden weg maar kunnen plots geen voet meer verzetten. Ronny gaat aan Willy's been trekken)

WILLY — Laat leus, poemel. Laat leus.

BRIGITTE — Hoelp, ik wal niet. Ik wal niet. Hoelp.

ELS — (op - ziet de situatie) Ma, ma, ze zijn weer bezig. (en weer af keu-

ken)

LOUISE (op met emmer en pollepel) Atilla, de Hun. (wijzend op Ronny)

RONNY Ik ? Maar nee, mevrouw, mijn familienaam is Vandemeulebroecke.

ELS (op uit keuken) Ma.

LOUISE Ha, mijn kameel. (hangt emmer aan Willy's hals)
Hier is je haver. (springt op zijn rug) Ten aanval ! (pollepel in de aanslag) Attaque !

(op dit ogenblik komen Koen en meneer Tilbaut binnen die verbijsterd staan te kijken)

BLACK OUT.